

การผลิตภาพยนตร์สั้น เรื่อง “หมาไล่กัดหางตัวเอง”

DIRECTING OF SHORT FILM TITLED “Autophagy”

ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาพยนตร์และดิจิทัล มีเดีย ภาควิชานิเทศศิลป์

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ปีการศึกษา 2559

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ใบอนุมัติศิลปนิพนธ์

การผลิตภาพยนตร์สั้น เรื่อง “หมาไล่กัดหางตัวเอง”

DIRECTING OF SHORT FILM TITLED “Autophagy”

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

อนุมัติให้ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต

ภาควิชาศิลปะสาขาวิชภาพยนตร์และดิจิทัล มีเดีย

อาจารย์ที่ปรึกษาศิลปนิพนธ์..........วันที่ 31 พ.ค. 60

(ผศ.ดร.แช มังกรวงษ์)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อศิลปนิพนธ์	การผลิตภาพยนตร์สั้นเรื่อง “หมาไล่กัดหางตัวเอง” DIRECTING OF SHORT FILM TITLED “Autophagy”
ชื่อ	ธวัชรัตน์ ฉัตรแก้ว
สาขาวิชา	ภาพยนตร์และดิจิทัล มีเดีย
ภาควิชา	นิเทศศิลป์
คณะ	สถาปัตยกรรมศาสตร์
ปีการศึกษา	2559
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผศ.ดร. แชน มังกรวงษ์

บทคัดย่อ

ภาพยนตร์สั้นศิลปนิพนธ์เรื่องนี้ได้รับแรงบันดาลใจมาจากโรคจิตเภท บุคลิกแปลกแยกหรือคนสองบุคลิก ซึ่งตัวผู้ป่วยจะสร้างอีกบุคลิกเพื่อมาทดแทน ปิดบังหรือเพื่อแสดงจิตใต้สำนึกออกมา ในขณะที่ตัวเองไม่รู้ตัว โดยถ่ายทอดเป็นภาพยนตร์สั้น ว่าด้วยเรื่อง “เมฆ” นักสืบหนุ่มที่ได้ไปร่วมสืบคดีของตำรวจผู้กำกับที่ถูกฆ่าตายโดยโสเภณี เมฆจะเห็นภาพเหตุการณ์ของคดีในความฝันตลอด เป็นดั่งโลกคู่ขนาน จนกระทั่งเมฆพบว่า โสเภณีก็คือตัวเขาเองในอีกบุคลิก และท้ายที่สุดเขาก็เลือกที่จะเป็นฟ้า (โสเภณีเพศที่3) บุคลิกจากจิตใต้สำนึกเขาไปเพียงบุคลิกเดียว

โดยศิลปนิพนธ์นี้มีวัตถุประสงค์ให้ผู้ชมได้เห็นมุมมองของผู้ป่วยบุคลิกแปลกแยก และความขุ่นมัวของอารมณ์ตัวละครโดยสื่อผ่านสีและเสียงในภาพ และความขัดแย้งระหว่างอาชีพในสองบุคลิก เรื่องราวของตัวละครที่ต้องเผชิญหน้ากับการกระทำจากอีกบุคลิกของตัวเอง ซึ่งผลงานของศิลปนิพนธ์นี้คือภาพยนตร์สั้นเรื่อง “หมาไล่กัดหางตัวเอง” เวลานั้นที่จำนวน 1 เรื่อง

กิตติกรรมประกาศ

สำหรับการทำศิลปนิพนธ์ครั้งนี้ ประกอบไปด้วยการเรียนรู้ การแก้ปัญหาในระหว่างการผลิตชิ้นงาน ทั้งการขอความช่วยเหลือความอนุเคราะห์ทั้งแรงงานและสถานที่ ข้าพเจ้าขอขอบคุณร้านเยตะบาร์และหอพักริมน้ำ ที่ให้ความช่วยเหลือสถานที่ถ่ายทำแก่ข้าพเจ้า และอำนวยความสะดวกในระหว่างถ่ายทำ

และท้ายนี้ ข้าพเจ้าขอบคุณทีมงานที่ผลัดเปลี่ยน กันทุกช่วงการถ่ายทำและนักแสดงที่ช่วยเหลือข้าพเจ้าอย่างเต็มที่ ข้าพเจ้าหวังว่าการร่วมงานในครั้งนี้จะให้ประสบการณ์กับทุกคนไม่มากก็น้อย

ชวัลรัตน์ ฉัตรแก้ว

28 พฤษภาคม 2560

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อ.....	ก
กิตติกรรมประกาศ.....	ข

บทที่

1	บทนำ	
1.1	ความเป็นมาและความสำคัญของโครงการ.....	1
1.2	วัตถุประสงค์ของโครงการ.....	1
1.3	ขอบเขตโครงการ.....	1
1.4	ลักษณะของโครงการ.....	2
1.5	แนวทางบรรลุเป้าหมาย.....	2
1.6	ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	3
2	การค้นคว้าและวิเคราะห์ข้อมูล	
2.1	การค้นคว้าข้อมูล.....	4
2.1	ภาพยนตร์แนวลึกลับ.....	5
2.2	การศึกษาเรื่องโรคจิตเภท บุคลิกแปลกแยก.....	8
2.3	ภาพยนตร์ที่เกี่ยวกับโรคจิตบุคลิกแปลกแยก.....	15
2.4	ภาพและแสงจากภาพยนตร์.....	17
2.5	สรุปข้อมูลการค้นคว้า.....	22

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่	หน้า
3	บทภาพยนตร์
3.1	ข้อมูลเกี่ยวกับบทภาพยนตร์.....23
3.1.1	ประเด็น (Theme).....23
3.1.2	พล็อต (Plot).....23
3.1.3	โครงเรื่องย่อ (Synopsis)24
3.1.4	โครงเรื่องขยาย(Treatment).....24
3.2	บทภาพยนตร์27
4	ขั้นตอนเตรียมการผลิตภาพยนตร์สั้น
4.1	การคัดเลือกนักแสดง.....36
4.1.1	บทบาทที่ต้องการ.....36
4.1.2	วิธีการคัดเลือกนักแสดง.....37
4.1.3	เอกสารข้อมูลนักแสดง.....37
4.2	สถานที่ถ่ายทำ.....42
4.3	เสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย.....44
4.4	อุปกรณ์ประกอบฉาก.....47
4.5	ตัวอย่างของแสงและสีที่ใช้ในภาพยนตร์.....48
4.6	ขั้นตอนการถ่ายทำ.....50
4.6.1	การถ่ายทำภาพยนตร์วันที่ 13 มีนาคม 2560.....50

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่

หน้า

4.6.2 การถ่ายทำภาพยนตร์วันที่ 27 มีนาคม 2560.....	53
4.6.3.การถ่ายทำภาพยนตร์วันที่ 10 มีนาคม 2560.....	56
4.7 ขั้นตอนหลังการถ่ายทำภาพยนตร์.....	59
4.7.1 การลำดับภาพและการเล่าเรื่อง.....	59
4.7.2 การเคลียสี.....	63
5 บทสรุปและข้อเสนอแนะ	
5.1 บทสรุปการทำงาน.....	65
5.2 ข้อเสนอแนะ.....	67

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของโครงการ

ข้าพเจ้ามีความสนใจในเนื้อหาของสภาพบุคลิกของมนุษย์ที่เป็นโรคจิตเภทชนิด สองบุคลิก หรือบุคลิกแปลกแยก และนำเสนอความแตกต่างระหว่าง ช่วงเวลาของแต่ละบุคลิก โดย ผู้ป่วยโรคดังกล่าว จะมีมากกว่าหนึ่งบุคลิกในหนึ่งคน และบุคลิกที่ถูกสร้างขึ้นนั้นกระทำการใดใดโดยที่ตัวตนในอีกบุคลิกหนึ่งไม่รู้ตัวที่พฤติกรรมแปลกแยกจากตัวตนที่แท้จริงของตัวเองโดยสิ้นเชิง และบางกรณีสามารถกระทำการรุนแรงได้ ไม่สามารถควบคุมการกระทำตัวเองได้ ซึ่งนั่นทำให้ข้าพเจ้าสนใจในมุมมองของบุคคลที่เป็นโรคดังกล่าว จึงได้ออกแบบมุมมองของตัวผู้ป่วย และเชื่อมโยงไปสู่อาชีพของนักสืบที่เป็นอาชญากรเสียเอง ทำให้ข้าพเจ้าเกิดคำถามที่ว่าหากเรื่องราวไม่ได้จบลงที่ การถูกจับเข้ารับโทษจากการกระทำของอีกบุคลิก ที่เป็นอาชญากรแต่กลับเป็นเรื่องของการที่ ‘ตัวเองไล่จับตัวเอง’ จึงเป็นที่มาของชื่อเรื่อง “หมาไล่กัดหางตัวเอง” ที่นำเสนอเรื่องราวของคนสองบุคลิกซึ่งบุคลิกหนึ่งเป็นนักสืบและอีกบุคลิกเป็นอาชญากร ในรูปแบบมุมมองและการกระทำของผู้ป่วยโรคจิต ที่ต้องเผชิญกับเรื่องราวหลังจากรับรู้ว่าเป็นอาชญากร ผ่านการแสดงและองค์ประกอบของฉากที่สื่อออกมาในรูปแบบของภาพยนตร์แนวลึกลับ

1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ

1.2.1 รวบรวมข้อมูลศึกษาในรูปแบบลักษณะของภาพยนตร์แนวลึกลับ

1.2.2 ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับโรคจิตบุคลิกแปลกแยกเพื่อนำมาสร้างสรรค์เป็นผลงานภาพยนตร์

1.2.3 ผู้ชมได้รับเนื้อหาสาระและความบันเทิงจากภาพยนตร์ที่สร้างสรรค์

1.3 ขอบเขตโครงการ

ภาพยนตร์ขนาดสั้น 1 เรื่อง มีความยาวประมาณ 10 นาที ถ่ายทำด้วยกล้อง

ดิจิทัลในรูปแบบ 16:9

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.4 ลักษณะของโครงการ

ภาพยนตร์สั้นแนวลึกลับ โดยมีแรงบันดาลใจจากโรคบุคลิกแปลกแยกซึ่งมีสองบุคลิกในตัวเองคือบุคลิกแรกเป็นนักสืบ อีกบุคลิกหนึ่งเป็นอาชญากร ที่บุคลิกหนึ่งจะทำการสืบสวนความจริงโดยท้ายที่สุดพบว่าสิ่งที่ตนเองตามหาความจริงอยู่ก็คือตัวตนของตนเองในอีกบุคลิกหนึ่งนั่นเอง

1.5 แนวทางการบรรลุเป้าหมาย

1.5.1 ค้นคว้ารวบรวมข้อมูล

1.5.1.1 ภาพยนตร์แนวลึกลับสอบสวน

1.5.1.2 ค้นคว้าข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะและความเป็นมาเกี่ยวกับผู้ป่วยโรคบุคลิกแปลกแยก

1.5.1.3 ศึกษาเรื่องเทคนิคการใช้ภาพและการจัดองค์ประกอบที่สอดคล้องกับความต้องการ

1.5.1.4 ศึกษาแนวภาพยนตร์ลึกลับและผู้ป่วยบุคลิกแปลกแยก

1.5.2 ขั้นตอนการเขียนบท

1.5.2.1 รวบรวมข้อมูลที่ค้นคว้า

1.5.2.2 เขียนบทภาพยนตร์หลังจากศึกษาข้อมูลผ่านการวิเคราะห์และปรับปรุงแก้ไข

1.5.3 การเตรียมตัวก่อนการถ่ายทำ

1.5.3.1 คัดเลือกนักแสดง

1.5.3.2 คัดเลือกสถานที่ถ่ายทำ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. 5.3.3 การวางแผนการถ่ายทำ

- เอกสารประกอบการถ่ายทำ
- เอกสารนัดหมายการถ่ายทำ (Break down)
- เอกสารนัดนักแสดง (Call sheet)

1. 5.4 ขั้นตอนหลังการถ่ายทำ

1.5.4.1 ตัดต่อแบบ Rough cut โดยใช้โปรแกรม Adobe Premier Pro

1. 4. 4.2 ตัดต่อแบบสมบูรณ์ (Final cut)

1. 4.4.3 เกรตสีภาพยนตร์ทั้งเรื่องให้ตรงตาม Mood & Tone ที่เราวางไว้

1.4.4.4 ออกแบบเสียง Mix down เสียงประกอบภาพยนตร์

1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.6.1 ได้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการผลิตภาพยนตร์แนวลึกลับ

1.6.2 ได้นำความเข้าใจจากการสัมภาษณ์ผู้ป่วยทางจิตเภทไปสร้างสรรค์เป็นภาพยนตร์

1.6.3 ผู้ชมได้รับรู้เรื่องราวผู้ป่วยจิตเภทและได้รับความบันเทิงจากการรับชมภาพยนตร์

บทที่ 2

การค้นคว้าและวิเคราะห์ข้อมูล

2.1 การค้นคว้าข้อมูล

การผลิตภาพยนตร์สั้นเรื่องนี้ เกิดจากการศึกษาข้อมูลสำหรับสร้างวิธีการคิดเพื่อการนำเสนอข้อมูล ในรูปแบบของภาพยนตร์ โดยข้อมูลการศึกษาเรื่องนี้ ถูกเรียบเรียงออกมาโดยให้เกิดความกระชับและการให้เข้าใจได้โดยง่าย อย่างมีที่มาที่ไปโดยข้อมูลในส่วนใหญ่เกิดขึ้นก่อนขั้นตอนการผลิตบทภาพยนตร์ และในระหว่างขั้นตอนการถ่ายทำและตัดต่อ เพื่อสร้างแรงจูงใจและแนวความคิด ในการแสดงให้เกิดเป็นภาพและการเล่าเรื่องในภาพยนตร์สั้น โดยในบทนี้ได้ยกเอาหัวข้อการศึกษาที่น่าสนใจไว้ดังนี้

2.2.1 ภาพยนตร์แนวลึกลับ

2.2.2 การศึกษาเรื่องโรคจิตเภท บุคลิกแปลกแยก

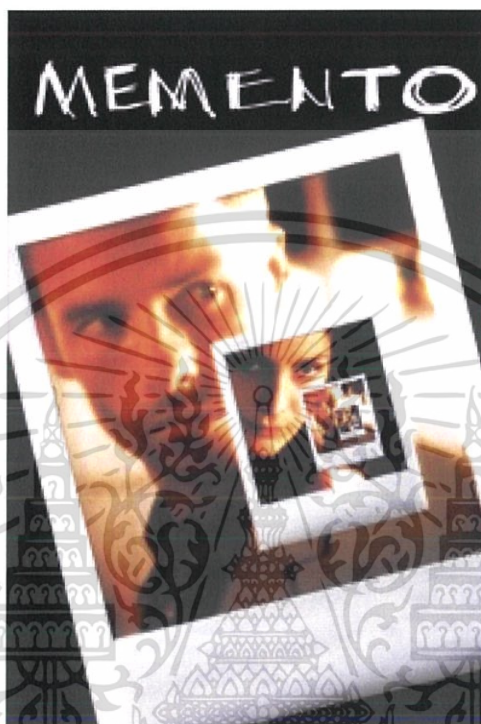
2.2.3.ภาพยนตร์ที่เกี่ยวกับโรคจิตบุคลิกแปลกแยก

2.2.4.ภาพและแสงจากภาพยนตร์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.2.1 ภาพยนตร์แนวลึกลับ

Memento

ภาพที่ 2.1 โปสเตอร์จากภาพยนตร์เรื่อง Memento แหล่งที่มา

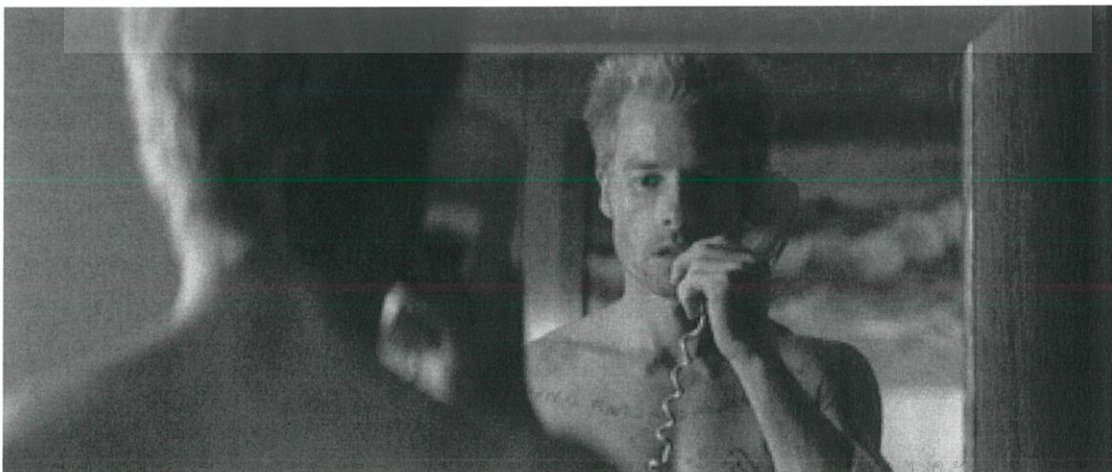
เลนนี่ เป็นผู้ที่ได้รับบาดเจ็บทางสมอง ทำให้เขาไม่สามารถที่จะสร้างความทรงจำใหม่ๆ ได้ ซึ่งเลนนี่เชื่อว่าฆาตกรผู้ฆ่าภรรยาของเขาเป็นต้นเหตุ และเลนนี่มีความต้องการที่จะสืบหาตัวฆาตกรคนนี้ เพื่อแก้แค้นให้ภรรยาและเพื่อแก้แค้นที่ทำให้เขาต้องตกอยู่ในสภาพเช่นนี้ แต่การที่เขาไม่สามารถที่จะจดจำเหตุการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวันได้นานกว่า 5-10 นาที ทำให้มีหนทางเดียวที่เขาจะสามารถใช้ชีวิตอยู่ได้ ก็คือเขาต้องบันทึกข้อมูลและสาระที่สำคัญไว้ ไม่ว่าจะโดยการสักไว้ตามร่างกาย หรือการจดโน้ตไว้ตามที่ต่างๆ อีกทางก็คือการใช้รูปถ่ายโพลารอยด์ช่วยในการอ้างอิงตัวบุคคล สิ่งของ หรือสถานที่ ผลสะท้อนจากการที่เลนนี่ไม่สามารถสร้างความทรงจำใหม่ๆ ได้ ทำให้เลนนี่กลายเป็นตัวละครหลักที่เป็นจุดศูนย์กลางของอารมณ์และความรู้สึกร่วมของคนดูแต่ไม่สามารถเป็นแหล่งข้อมูลที่น่าเชื่อถือสำหรับคนดูได้ แหล่งข้อมูลเดียวที่คนดูรู้สึกว่าจะนำไปสู่ข้อเท็จจริงได้ก็คือรูปถ่ายโพลารอยด์ โน้ตและรอยสัก ข้อเท็จจริงจึงอธิบายได้โดยการย้อนกลับไปตรวจสอบความเป็นจริงที่เกิดขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ซึ่งหนังเปิดฉากด้วยการฆาตกรรม ที่นำไปสู่การสอบสวนคดี ซึ่งผู้ต้องสงสัยในเรื่องนี้ก็คือตัวละครหลักของเรื่องที่เป็นผู้เล่าเรื่องราวย้อนหลัง (flashback) ทั้งหมดให้ตำรวจฟัง แต่ในขณะที่ flashback ดำเนินไปนั้น เรื่องก็จะถูกคั่นจังหวะด้วยการสอบสวนของตำรวจ ซึ่งการดำเนินเรื่องโดยการเล่าเรื่องสลับไปมาระหว่าง flashback กับเหตุการณ์ในห้องสอบสวนอันเป็นฉากปัจจุบันของหนัง ก็เป็นกลวิธีการเลือกเปิดเผยหรือปิดบังข้อมูลบางส่วน ขยักข้อเท็จจริงและขมวดปมสำคัญของเรื่องไว้ เพื่อสร้างความใคร่รู้และความตื่นเต้นท้าทาย ก่อนที่จำไปสู่การเปิดเผยฆาตกรตัวจริงในท้ายที่สุด

หนังจึงดำเนินเรื่องราวย้อนกลับโดยมีเป้าหมายอยู่ที่การให้ข้อมูลความเป็นมาของรูปถ่าย โน้ต และรอยสักเหล่านั้น มากกว่าที่จะให้รายละเอียดเกี่ยวกับตัวละคร บทหนังจึงใช้ช่องว่างตรงจุดนี้ ปิดเป็นข้อมูลและข้อเท็จจริงต่างๆ ที่คนดูใช้เป็นแหล่งอ้างอิง ล้อเล่นกับอารมณ์และความรู้สึกที่คนดูมีต่อตัวละคร

การเล่าเรื่องแบบเลือกปกปิดและเปิดเผยข้อมูล รวมถึงการแสดงถึงด้านมืดของจิตใจของตัวละคร ดังนั้น การเล่าเรื่องย้อนหลังโดยแบ่งออกเป็นฉากย่อยๆ ไม่ปะติดปะต่อกันของ Memento ก็เป็นการใช้โครงสร้างหนังช่วยอำพรางความเท็จ และปกปิดความจริงของเนื้อเรื่องไว้ได้อย่างแนบเนียน ซึ่งถ้าจะเปรียบกับการเล่นเกมต่อจิ๊กซอว์ โครงสร้างหนังของ Memento ก็ทำหน้าที่เป็นตัวกำหนดขั้นตอนการต่อจิ๊กซอว์แต่ละตัว ขณะที่รูปโพลารอยด์ โน้ต และรอยสัก แทนตัวจิ๊กซอว์ที่รอการต่อเติมเข้าด้วยกัน ดังนั้นกว่าเราจะรู้ว่าภาพที่แท้จริงคืออะไร ก็เมื่อเกือบที่ภาพจะต่อเสร็จสมบูรณ์แล้ว โฉมหน้าที่แท้จริงของความชั่วร้ายและความแค้นในจิตใจของตัวละคร จึงค่อยๆ ปรากฏระหว่างที่ “ข้อเท็จจริง” กำลังถูกเปิดเผย เราจึงพบว่าตัวละครทุกตัวต่างหลอกใช้เลนนี้ หรือไม่ก็เอาเปรียบเขาไม่ทางใดก็ทางหนึ่ง เพราะทุกคนก็รู้เท่าๆ กันว่าพวกเขาจะอย่างไร พูดยอะไรกับเลนนี้ก็ได้ ยิ่งเลนนี้ก็จำไม่ได้อยู่ดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์การเชิงงานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่ออนุญาตให้ท่านไปใช้บนระบบออนไลน์การคัดลอกไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.2 ภาพเลนนี่ จากโครงเรื่องรองของภาพยนตร์

แหล่งที่มา : <http://onemovieblog.blogspot.com/2013/02/i-cant-remember-to-forget-you-nolan.html>

ภาพที่ 2.3 ภาพเลนนี่ ในโครงเรื่องหลักของภาพยนตร์

แหล่งที่มา : <http://www.denofgeek.com/movies/memento/37885/memento-and-why-it-could-be-such-a-difficult-film-to-remake>

ในแต่ละฉากของ Memento นอกจากจะเล่าเหตุการณ์ย้อนหลังแล้ว ยังแทรกด้วยเรื่องเล่าของ เลนนี่ ถึงกรณีของลูกค้าคนหนึ่งของบริษัทประกันภัยที่เขาเคยทำงานให้ ความทรงจำในส่วนนี้ของเลนนี่ทำหน้าที่เป็นโครงสร้างรอง (sub-plot) ที่เสริมบทความขัดแย้งให้กับเนื้อเรื่องของโครงสร้างหลัก ด้วยเทคนิคการย้อมภาพเป็นสีน้ำตาล ทำให้เนื้อเรื่องส่วนนี้มีน้ำหนักและสมดุล ไม่จมหายไปในความซับซ้อนวุ่นวายของโครงสร้างหลัก และสร้างความรู้สึกน่าเชื่อถือให้กับ “ความทรงจำเก่า” ที่เลนนี่ฝังใจ

จนกระทั่งในฉากสุดท้าย ที่เฉลยความจริงและแก้ปมความขัดแย้งของข้อเท็จจริงต่างๆ เราถึงได้รับรู้ว่าความทรงจำในส่วนนี้ของเลนนี่คือความทรงจำปลอมๆ ที่เลนนี่สร้างขึ้นเพื่อปิดเบือนข้อเท็จจริง และเพื่อหนีความจริงที่ว่าภรรยาของเขาไม่ได้ถูกฆาตกรรมในคืนเกิดเหตุ แต่เขาเองคือฆาตกรที่ฆ่าภรรยาของตนเองโดยไม่เจตนาด้วยการฉีดยาพิษให้เกินขนาด

Memento เป็นตัวอย่างของหนังแนวสืบสวนสอบสวนรุ่นใหม่ (Neo-noir) ที่ใช้เทคนิคการเล่าเรื่องของหนัง (film narrative) กับโครงสร้างของหนัง (plot) เป็นเครื่องมือในการนำเสนอเนื้อเรื่อง (story) ให้ดูซับซ้อนได้อย่างมีชั้นเชิง และเร้าใจ แต่ในขณะเดียวกันก็ไม่ยากต่อการติดตามและทำความเข้าใจเรื่องราวทั้งหมดนับตั้งแต่ฉากเปิดเรื่อง ที่เป็นภาพโคลส-อัพรูปถ่ายโพรลาอยด์ของคนถูกฆาตกรรม แล้วภาพนี้ค่อยๆ จางหายไปจนกลายเป็นสีดำ ตามมาด้วยภาพการฆาตกรรมที่เคลื่อนไหวย้อนหลัง ลูกกระสุนปืนที่ย้อนหายเข้าไปในลำกล้อง เลือดที่ไหลกลับเข้าไปในบาดแผล

เอกรัตน์ ธรรมะประทีป. (2558). การศึกษารูปแบบการนำเสนอเรื่องเล่าในภาพยนตร์ไทย. ใน: ศึกษาศาสตร์และการศึกษาศาสตร์ (ฉบับที่ 1). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรเวศน์. หน้า 1-10.

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กระสุน เสมือนเป็นการบอกไว้ว่า นับจากนี้แม้ว่าตัวละครจะเคลื่อนไหวไปตามปกติ แต่เรื่องราวทั้งหมดจะเป็นการเล่าแบบย้อนกลับ

แหล่งที่มา : <http://www.thaicritic.com/?p=746> บทความ Memento ชั้นเชิงของหนังอเมริกันนำร่องใหม่ โดย ภัทรวดี สุพรรณพันธ์

2.2.2 การศึกษาเรื่องโรคจิตเภท บุคลิกแปลกแยก

บุคลิกวิปลาส depersonalisation หรือ depersonalization เป็นอาการทางประสาทประเภทหนึ่ง เป็นภาวะที่เกิดตัวตนและบุคลิกภาพขึ้นในจิตใจของบุคคล ทั้ง ๆ ที่บุคคลนั้นมีตัวตนและบุคลิกภาพของตัวเองอยู่แล้ว โดยสิ่งที่เกิดขึ้นใหม่นั้นเป็นกระบวนการรู้จำซึ่งทำหน้าที่เป็นอิสระและแปลกแยกจากสิ่งที่มีอยู่แล้ว บุคคลผู้นั้นจึงประหนึ่งนั่งมองการกระทำของตน แต่ไม่สามารถควบคุมการกระทำนั้นได้ รู้สึกว่าไม่ใช่การกระทำของตนเอง แต่เป็นของใครก็ไม่รู้ พูดไม่ออกบอกไม่ถูก เป็นต้น ภาวะนี้สามารถรักษาหาย อาจเป็นชั่วคราว หรือเรื้อรังจนเป็นโรคที่เรียก “โรคบุคลิกวิปลาส” ได้

ในภาษาไทยยังมีการเรียกภาวะนี้อย่างไม่เป็นทางการว่า “บุคลิกภาพแตกแยก” “สองบุคลิกภาพ” และ “บุคลิกภาพผิดปกติ” หรือ “บุคลิกภาพผิดปรกติ”

ผู้ประสบภาวะบุคลิกวิปลาสจะรู้สึกเหมือนถูกตัดขาดจากบุคลิกทางกายภาพของตนไปโดยสิ้นเชิง ประหนึ่งว่ากายสัมผัส อารมณ์ ความรู้สึก และพฤติกรรมของตนเหมือนไม่ใช่ของตนอีกต่อไป บุคคลผู้นั้นจึงประหนึ่งนั่งมองการกระทำของตน แต่ไม่สามารถควบคุมการกระทำนั้นได้ รู้สึกว่าไม่ใช่การกระทำของตนเอง แต่เป็นของใครก็ไม่รู้ พูดไม่ออกบอกไม่ถูก เป็นต้น ภาวะบุคลิกวิปลาสสามารถยังให้เกิดอาการวิตกกังวลในระดับสูง โดยผู้ประสบภาวะนี้มักกล่าวว่าสิ่งที่เกิดขึ้นเป็นเหมือนภาพยนตร์ ไม่มีอยู่จริง เป็นไปไม่ได้ เป็นเรื่องคลุมเครือ บ้าบอคอแตก ไม่ใช่การกระทำของตนเองแน่ นับได้ว่าเป็นความสูญเสียการจำตัวเองได้ และเป็นที่มาของชื่อภาวะนี้

การแสดงกิริยาทางกายภาพของผู้ประสบภาวะบุคลิกวิปลาส เป็นประจตุเทคนิคภาพยนตร์ที่ชื่อ “การยิงภาพแบบหมุนกลับ” (อังกฤษ: vertigo shot) หรือ “การดึงภาพจากดอลลี” (อังกฤษ: dolly zoom) โดยเป็นเทคนิคที่ให้วัตถุแห่งภาพอยู่นิ่ง ณ จุดเดิม แล้วชักหมุนฉากหลักเคลื่อนไหวเข้าออกหรือไปรอบ ๆ ทำให้ดูเหมือนว่าวัตถุนั้นกำลังหมุนตัวหรือเคลื่อนไหว ทั้งนี้ เพราะบุคคลสามารถประสบภาวะนี้ได้ในขณะที่เป็นวงจร โดยความรู้ของบุคคลนั้นจะต่อเนื่องกันในลักษณะ “หันหลังชนกัน”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ความชุกของโรค

ภาวะบุคลิกวิปลาสเป็นอาการทางจิตวิทยาที่เกิดขึ้นมากเป็นอันดับสามรองจากอาการวิตกกังวล ซึ่งเกิดมากเป็นอันดับแรก และภาวะซึมเศร้า อันดับสอง

สาเหตุ

ภาวะบุคลิกวิปลาสสามารถเกิดขึ้นร่วมกับภาวะนอนหลับไม่เพียงพอ sleep deprivation ซึ่งมักเป็นกรณีที่บุคคลมีอาการมาเวลาเหตุการณ์ บิน อาการปวดหัวข้างเดียว อาการย้ำคิดย้ำทำ อาการเครียดหรืออาการวิตกกังวล กรณีเหล่านี้เป็นอาการบ่งโรคจำพวกภาวะวิตกกังวล

การบำบัดรักษาการบำบัดรักษาภาวะบุคลิกวิปลาสต้องกระทำโดยพิจารณาไปตามแต่กรณี

หากกรณีเป็นไปในทางประสาทวิทยา สิ่งพึงกระทำอันดับแรกคือการวินิจฉัยและการรักษาอาการอย่างเจาะจง และภาวะบุคลิกวิปลาสอาจมีอาการเกี่ยวกับความรู้เช่นที่ปรากฏในโรคทางประสาทวิทยาบางโรคได้ เป็นต้นว่า ในภาวะสมองฝ่อกระด้าง

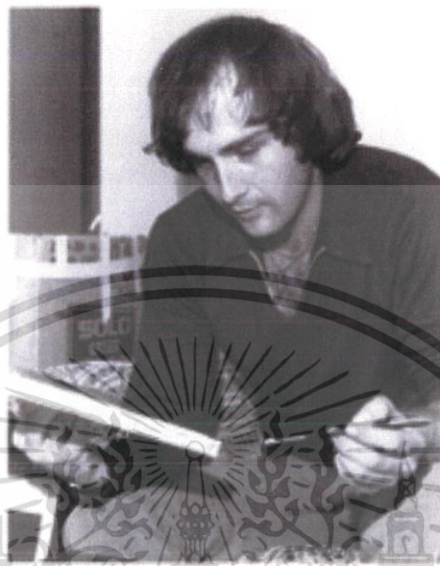
แหล่งที่มา: <https://th.wikipedia.org/wiki/บุคลิกวิปลาส>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กรณีผู้ป่วย

2.2.2.1 Billy Milligan ผู้ชาย 24 บุคลิกในร่างเดียว

ภาพที่ 2.4 ภาพของ บิลลี่ มิลลิแกน แหล่งที่มา: <http://teen.mthai.com/variety/45692.html>

ในช่วงปี 1970 รัฐโอไฮโอ ประเทศสหรัฐอเมริกา Billy Milligan ถูกจับในข้อหา ปล้นและข่มขืนผู้หญิง 3 คนในเขตแคมป์สของ มหาวิทยาลัย ประจำรัฐโอไฮโอ ระหว่าง การเตรียมคดีก่อนเข้าสู่ชั้นศาลนั่นเอง Billy Milligan ได้บอกกับจูดี้ สตีเวนสันซึ่งเป็นทนาย ของเขาว่า ตัวเขาไม่ใช่ บิลลี่ และ Billy Milligan กำลังหลบอยู่ จูดี้ซึ่งขឹងใจว่าเขาจะเป็นผู้มี อาการป่วยทางจิตจึงได้เรียกจิตแพทย์มาเพื่อทำการทดสอบสภาพทางจิตใจของ Billy Milligan การตรวจพบว่าเขาป่วยเป็น โรคหลายบุคลิก และ มีบุคลิกที่แตกต่างกันถึง 23 คน อยู่ในตัวเขา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- 1.วิลเลียม สแตนเลย์ มิลลิแกน (บิลลี) 26 ปีบุคลิกหลักหรือบุคลิกเดิม
- 2.อาเธอร์ 22 ปี คนอังกฤษ (พูดด้วยสำเนียงอังกฤษ) ใส่แว่นเจ้าเหตุผล ใจเย็น เวลาพูดจะประสานมือไว้ข้างหน้า พูดและเขียนภาษาอารเบียได้ เป็นผู้มีสิทธิ์ในการจัดการว่าใครจะเป็นคนออกมายังข้างหน้าได้ เป็นคนมีอำนาจสูงสุดเหนือบุคลิกอื่นในยามปกติ
- 3.เลย์เคน วาดาสโกว์นิจ 23 ปี คนยูโกสลาเวีย (พูดอังกฤษแปร่งแบบคนสลาฟ) เก่งการใช้ปืนและคาราเต้ มีหน้าที่ปกป้องบุคลิกอื่นเช่นผู้หญิงและเด็กเป็นคนมีอำนาจเหนือบุคลิกอื่นในที่อันตราย
- 4.อลเลน 18 ปี พูดโน้มน้ำหนักคนอื่นเก่ง มักเป็นคนเจรจากับคนภายนอก ชอบวาดรูปคนและเป็นคนเดียวใน 23 คนที่สูบบุหรี่
- 5.ทอมมี่ 16 ปี เก่งเรื่องการถอดเชือก ชอบทะเลาะวิวาท มักจะถูกเข้าใจผิดว่าเป็นเลย์เคน ชอบเครื่องไฟฟ้า วาดรูปวิว
- 6.ดानी 14 ปี ซึ่กลัว ชอบวาดรูปนิ่ง
- 7.เดวิด 8 ปี เข้าใจความเจ็บปวดของผู้อื่น
- 8.คริสติน 3 ปี เด็กผู้หญิงชาวอังกฤษ วาดรูปผีเสื้อกับดอกไม้ ชอบระบายสี
- 9.คริสโตเฟอร์ 13 ปี พี่ชายของคริสติน พูดสำเนียงคอกนี่ นิสัยเชื่อฟังว่าง่าย เป้าฮาโมนิก้า
- 10.อดาลาน่า 19 ปี เลสเบียน ซ้ายชอบอยู่คนเดียว เขียนกลอน ทำอาหารและงานบ้านแทนคนอื่น 13 คน
- 11.ฟิลิป 20 ปี พูดสำเนียงบลูคลิน ก้าวร้าว ก่อคดีโทษสถานเบา
- 12.เควิน 20 ปี วางแผนจะปล้นร้านขายยา
- 13.วอลเตอร์ 22 ปี คนออสเตรเลีย จำทางเก่ง
- 14.เอพริล 19 ปี สาวใจแตก พูดสำเนียงบอสตัน วางแผนจะฆ่าพ่อเลี้ยงของบิลลี เย็บผ้าและช่วยงานบ้าน
- 15.ซามิวเอล 18 ปี คนยิว ชอบแกะสลัก
- 16.มาร์ค 16 ปี ตัดสินใจเองไม่เป็น ขยัน แต่ถ้าคนอื่นไม่สั่งก็ไม่ทำ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- 17.สตีฟี่ 21 ปี หาเรื่องคนอื่นตลอดเวลา ชอบพูดเลียนแบบคนอื่น
- 18.ลี 20 ปี พุดตลก
- 19.เจย์สัน 13 ปี ฮิสเทเรีย เป็นคนรับเอาความทรงจำที่ไม่ดีของทุกคนไว้
- 20.โรเบิร์ต (บ๊อบบี้) 17 ปี ช่างฝัน
- 21.ฌอน 4 ปี หูไม่ดี สมาธิสั้น
- 22.มาร์ติน 19 ปี ซื่อวด
- 23.ทิโมที (ทิมมี่) 15 ปี เคยทำงานที่ร้านดอกไม้แล้วโดนเกย์มาจับ เจ้าตัวกลัวจนไม่ยอมออกมาอีก

ในเวลาต่อมา บิลลี่ ได้รับการเยียวยาเป็นเวลาหลายปีจนหายในระดับหนึ่ง หากการหย่าร้างและการโจมตีจากสื่อ (เขาถูกตัดสินให้ไม่มีความผิดในคดีที่ถูกจับ) ทำให้โรคนี้อาการหนักขึ้นอีก หลังจากนั้นมีการแบ่งตัวและรวมตัวของบุคลิกต่างๆอีกหลายครั้ง จนในที่สุดก็กลายเป็นบุคลิกที่ 24 “ศาสตราจารย์” ซึ่งจิตแพทย์กล่าวว่า เป็นบุคลิกที่เหมาะสมที่สุดแล้ว ปัจจุบัน บิลลี่ เปลี่ยนชื่อและทำงานเป็นผู้กำกับหนังที่แคลิฟอร์เนีย

เรื่องของบิลลี่ ได้ถูกนำมาสร้างเป็นภาพยนตร์ เรื่อง Spill 2016

ซึ่งหนังเรื่องนี้ได้เข้าฉายในช่วงระหว่างกระบวนการก่อนถ่ายทำอีสิทพอดี้

แหล่งที่มา : <http://teen.mthai.com/variety/45692.html>

2.2.2.2 หมอโจเซฟ เมเกเล

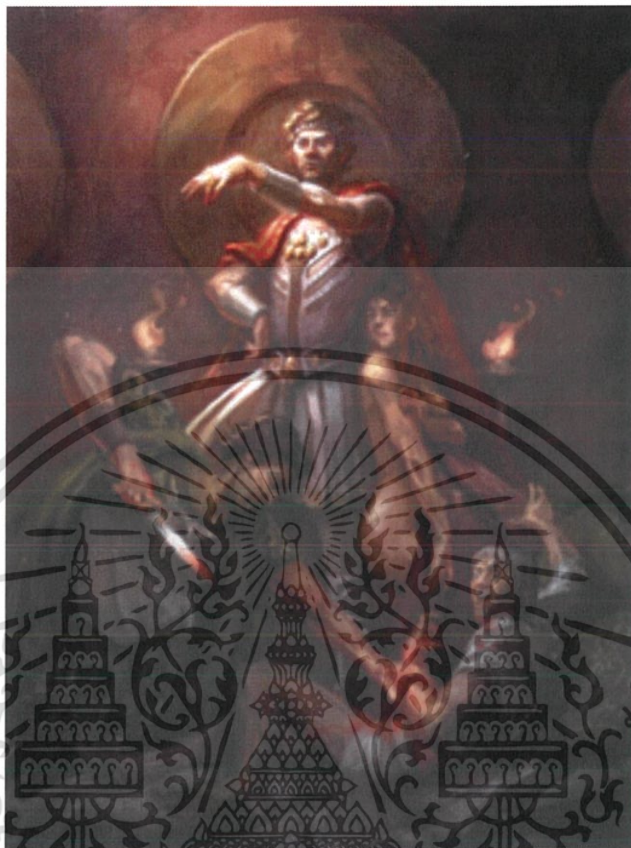
ภาพที่ 2.4 หมอโจเซฟ เมเกเล แหล่งที่มา: <http://www.thairath.co.th/content/298272>

คุณหมอนาซีผู้ได้ฉายาว่า “ทูตมรณะ (Angel of Death)” เป็นผู้กุมชะตาชีวิตเหยื่อชาวยิวที่เป็นเชลยไว้ โดยฉกหน้าคือ คุณหมอผู้อ่อนโยนเป็นที่รักของเด็กๆจนได้ชื่อเล่นๆ จากน้องๆหนูๆว่า “คุณลุงเมเกเล่” แต่เบื้องหลังอังเคลของเด็กๆนั้นเป็นมือมืดจอมเชือดเชลย โดยจับมาทำการทดลองจนด้าวดินคาโต๊ะผ่าตัดไปแทบทุกราย ประมาณว่าเด็กผ่าแฝดต้องสังเวชชีวิตไปในห้องทดลองถึง 1,400 คู่! เป็นอีกบุคลิกที่ไม่มีใครคาดคิดได้ว่าจะเกิดกับบุรุษหน้าตาดีผู้อยู่ในเสื้อกาวน์

แหล่งที่มา <http://www.thairath.co.th/content/298272>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.2.2.3. คาลิกูล่า จักรพรรดิแห่งโรมในยุคศตวรรษที่ 1

ภาพที่ 2.5 จักรพรรดิ คาลิกูล่า แหล่งที่มา: <http://www.thairath.co.th/content/298272>

มีชีวิตในยุคหลังพระเยซูสิ้นพระชนม์ไม่นาน คาลิกูล่าได้ชื่อว่าเป็นทรราชย์...อันดับต้นของโรมันครับ จับญาติพี่น้องมาฆ่าเล่นเหินๆใจ ฆ่าได้แม้คนที่สนับสนุนตนเองขึ้นมา มีเวลาว่างๆก็ชอบ “แต่งหญิง” ด้วยมีปมรักน้องสาวตัวเองมาตั้งแต่เด็ก ถึงขนาดประวัติศาสตร์ว่าไว้ว่าทรงมีความสัมพันธ์แบบผิดประเวณีกับน้องสาวทั้ง 3 คน! เท่านั้นยังไม่พอทรงโปรดให้นายทหารโรมันนอกสามศอกทั้งหลายแต่งหญิงแล้วทำตัวเป็น “หญิงงามเมือง” เสียด้วยจนที่สุดทรงถูกลอบปลงพระชนม์โดยน้ำมือทหารของพระองค์เอง

แหล่งที่มา : <http://www.thairath.co.th/content/298272>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.2.3. ภาพยนตร์ที่เกี่ยวกับโรคจิตบุคลิกแปลกแยก

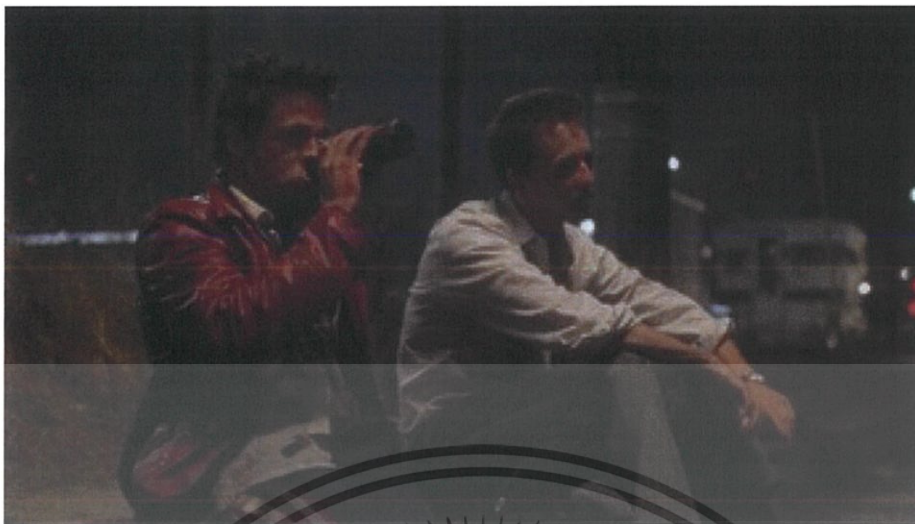
ภาพยนตร์ที่ข้าพเจ้าเลือกมาในการศึกษา ส่วนหนึ่งมาจากความชอบส่วนตัวและเนื้อหาเกี่ยวกับตัวเอกที่ผู้อาวุโศกทางจิตเภทหลายบุคลิก ข้าพเจ้าจึงนำมาเพื่อศึกษาการนำเสนอเรื่องราว การล่อหลอกคนดู กระทั่งพื้นเพของตัวละครที่ป่วย เพื่อนำมาปรับใช้กับภาพยนตร์ของข้าพเจ้า ซึ่งสิ่งที่ข้าพเจ้าได้นำมาใช้คือ บทสรุปที่ตรงกับข้อเท็จจริงที่บุคคลที่ป่วยเป็นโรคนี้นั้นท้ายที่สุดไม่ว่าจะหลังการรักษาหรือการผ่านเหตุการณ์บางอย่างมา ผู้ป่วยจะจบการมีหลายบุคลิกด้วยการรวมเป็นหนึ่ง หรือสร้างบุคลิกที่แข็งแกร่งมาใหม่เพื่อการอยู่รอดไปเพียงบุคลิกเดียว เช่นเดียวกับกรณีของ บิลลี มิลิกาน

2.2.3.1 Fight Club (1999)

ภาพที่ 2.6 โปสเตอร์จากภาพยนตร์เรื่อง Fight Club (1999) แหล่งที่มา: <http://horrornews.net/105080/film-review-fight-club-1999/>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

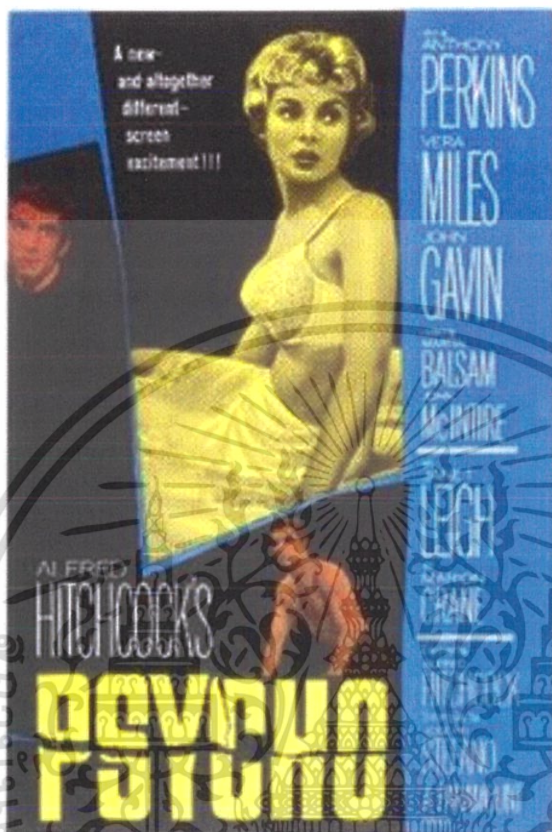
ภาพที่2.7 ภาพจากภาพยนตร์เรื่อง Fight Club (1999) แหล่งที่มา :<https://startyourfight.wordpress.com/2013/01/07/interpreting-fight-club/>

เป็นเรื่องเกี่ยวกับ แจ็ค ชายผู้เป็นโรคนอนไม่หลับเรื้อรัง และพยายามหาทางที่จะให้ตัวเองได้นอนหลับแบบคนปกติ จนกระทั่งเจอ ไทเลอร์ ชายคนหนึ่งที่ลักษณะของเขาจะเป็นคนสุดโต่งมาก มีความกล้าบ้าบิ่น ในกรณีเริ่มทำเรื่องต่างๆ ที่แจ็คไม่เคยคิดกล้าทำ และในความจริง ไทเลอร์ คือ อีกบุคลิกหนึ่งที่ แจ็คสร้างขึ้นมาให้หัว ซึ่งสอดคล้องกับ อาการแรกของคนที่มีความโน้มที่จะเป็นโรคสองบุคลิก และตัวละครไทเลอร์เอง ก็มีความสุข โดยมาจากจิตไร้สำนึกของตัวแจ็คที่ไม่เคยกล้าทำแต่กลับเอามา ทำในร่างของไทเลอร์ ทำที่สุดแล้ว บุคลิกของไทเลอร์ก็ได้เข้าครอบงำ หรือ ผสานเข้ากับบุคลิกของ แจ็ค ในตอนจบ

จะเห็นได้ชัดว่าในเรื่องนี้พูดถึงที่มาเริ่มต้นของอาการบุคลิกแปลกแยก คืออาการเครียด นอนไม่หลับ อาการเบื่อสังคม ซึ่งเป็นระยะแรกของอาการจิตเภท ซึ่งที่สุดก็เข้าสู่ภาวะบุคลิกแปลกแยก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.2.3.2 Psycho (1960)

ภาพที่ 2.8 ภาพโปสเตอร์จากภาพยนตร์เรื่อง Psycho (1960) แหล่งที่มา: [https://en.wikipedia.org/wiki/Psycho_\(1960_film\)](https://en.wikipedia.org/wiki/Psycho_(1960_film))

ภาพที่ 2.9 ภาพของนอร์แมน จากภาพยนตร์เรื่อง Psycho (1960) แหล่งที่มา: <http://www.newnownext.com/best-movie-ever-psycho/03/2015/>

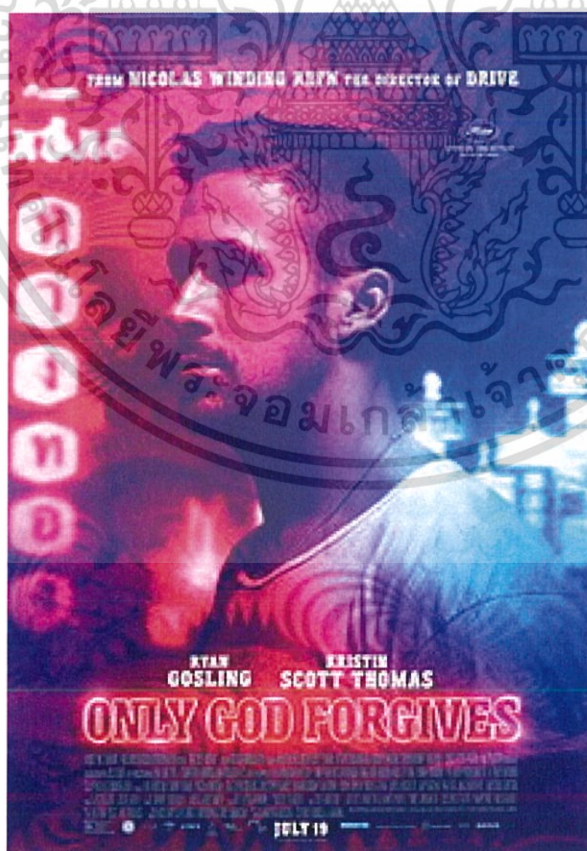
เป็นเรื่องราวของ เจ้าของโรงแรม นอร์แมน เบตส์ ผู้มีอาการทางจิต ภายใต้บุคลิกหนุ่มซีอาย ซึ่งเขามีอาการภาพหลอน ของแม่ตัวเองที่ตายไปแล้ว โดยนอร์แมนยังคงเก็บศพของแม่ไว้ในบ้าน ซึ่งทุกครั้งที่นอร์แมนจะลงมือฆาตกรรม เขาจะแต่งตัวเป็นแม่ตัวเองโดยสวมชุดของแม่ เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

และใส่วิกผมยาว แสดงออกประหนึ่งว่าเป็นแม่ตัวเองที่ตายไปแล้ว ตอนท้ายของภาพยนตร์เรื่อง ทั้งหมดถูกคลี่คลายโดย มีนักจิตวิทยาบรรยายสภาพอาการของนอร์แมนสาเหตุที่นอร์แมนเมื่ออาการแบบนี้และทิ้งท้ายไว้ว่าบุคลิกที่แข็งแกร่งที่สุดจะเข้าครอบงำบุคลิกที่อ่อนแอกว่า ซึ่งในตอนท้ายของเรื่อง จะเห็นว่านอร์แมนมีบุคลิกที่เปลี่ยนไปจากตอนแรก ที่เป็นชายหนุ่มซื่อๆ กลายเป็น ภาพของนอร์แมนที่ยึดอย่างเหนียวเหนียวก่อนจะจบเรื่อง

2.2.4 ภาพและแสงจากภาพยนตร์

ในภาพยนตร์ที่ข้าพเจ้าเลือกมานั้น เป็นภาพและแสงหลักๆในภาพยนตร์ของข้าพเจ้า ซึ่งจะมีเป็นสองแบบเป็นหลัก เนื่องด้วยภาพยนตร์ที่เล่าถึงสองคนบุคลิก ข้าพเจ้าจึงมีความสนใจที่จะนำเสนอในรูปแบบของ สอง mood and tone

2.4.1 Only god forgives โดย โทนมแรกจะเป็นโทนของห้วงของบุคลิกของจิตใต้สำนึกของตัวเอกที่เหมือนกับความฝัน ข้าพเจ้าเลือกใช้ ตัวอย่างจากภาพยนตร์

เอกสารที่ 2.10 โปสเตอร์จากภาพยนตร์เรื่อง Only god forgives แหล่งที่มา: https://en.wikipedia.org/wiki/Only_God_Forgives การค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.11 ภาพจากภาพยนตร์เรื่อง Only god forgives แหล่งที่มา: <https://geektyrant.com/news/2013/5/9/only-god-forgives-new-photos-poster-and-director-statement.html>

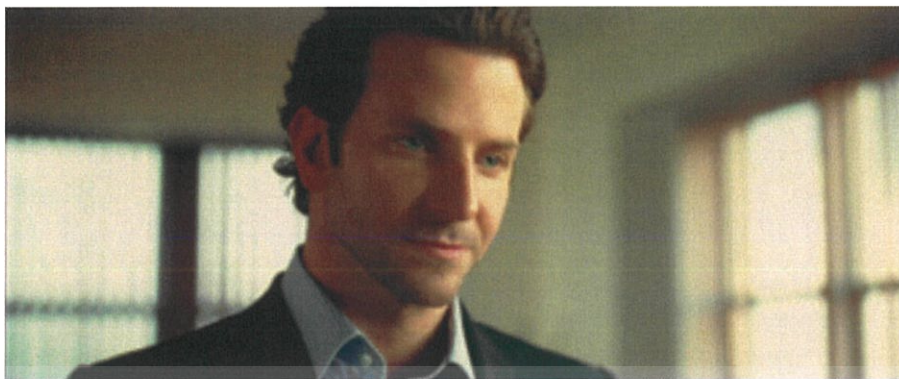
ภาพที่ 2.12 ภาพจากภาพยนตร์เรื่อง Only god forgives แหล่งที่มา : <http://www.allocine.fr/personne/fichepersonne-57126/photos/detail/?cmediafile=21009178>

2.4.2 Limitless

ในส่วนของที่สองของโทนในหนังนั้น จะเป็นโทนของบุคลิกปกติของตัวละครหลัก ซึ่งข้าพเจ้าเลือกใช้ตัวอย่างของโทนจากภาพยนตร์

เรื่อง Limitless ในภาพที่ข้าพเจ้าใช้ จะเป็นภาพในช่วงที่ตัวเอกตกต่ำในชีวิต เป็นภาพยนตร์ที่ข้าพเจ้าเลือกใช้เทคนิค การเปลี่ยนสีของภาพตามอารมณ์ตัวละคร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

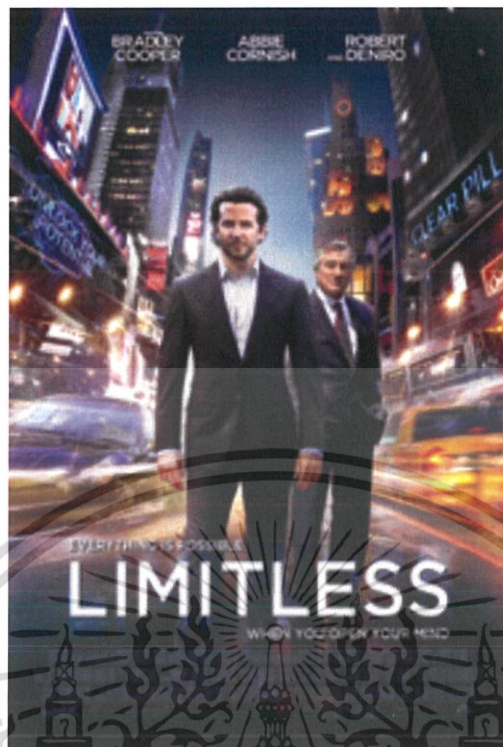

ภาพที่ 2.13 ภาพจากภาพยนตร์เรื่อง Limitless แหล่งที่มา : <http://cameras.uqac.ca/wiki/index.php?n=Main.MhbCyber11>

ภาพที่ 2.14 ภาพจากภาพยนตร์เรื่อง Limitless แหล่งที่มา : <http://www.geekadelphia.com/2011/03/28/geeks-on-film-limitless-review/>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.13 โปสเตอร์จากภาพยนตร์เรื่อง Limitless แหล่งที่มา : <http://6iee.com/356088.html>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.5 สรุปข้อมูลการค้นคว้า

สรุปข้อมูลจากการศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับโรคบุคลิกแปลกแยกและภาพยนตร์ที่เกี่ยวข้องกับโรคได้ดังนี้

2.5.1 จากโรคบุคลิกแปลกแยกข้าพเจ้าได้เข้าใจความเป็นมาของอาการป่วย และเข้าใจในพฤติกรรมของผู้ป่วย ลักษณะ สาเหตุของการป่วยและผู้ป่วยตัวอย่างที่มีลักษณะเป็นคู่ตรงข้ามจากตัวตนของตัวเองโดยสิ้นเชิง เช่นหมอโจเซฟที่รักเด็ก ๆ แต่ตกกลางคืนเป็นปีศาจ ทดลองเด็ก ๆ และ จักรพรรดิ คาลิกูล่า ที่ชอบแต่งตัวเป็นหญิง เช่นเดียวกับในภาพยนตร์ที่ข้าพเจ้าได้นั้น คือการมองเห็นอย่างทะลุปรุโปร่งหลังจากได้ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับโรค ทำให้ข้าพเจ้าเข้าใจ และสนุกกับการวิเคราะห์ตัวละครในภาพยนตร์ที่ข้าพเจ้าเลือกมาและนำมาปรับใช้กับตัวละครในภาพยนตร์ของข้าพเจ้า ที่เห็นได้ชัดคืออนอร์แมนในเรื่อง Psycho ที่ในตอนท้ายได้เล่าถึงทฤษฎีการป่วยของตัวละคร ที่เลือกบุคลิกที่แข็งแกร่งที่สุดเป็นบุคลิกเดียว ซึ่งสอดคล้องกับบิลลี มิลแกนที่ได้รับการรักษา จนสุดท้ายได้ใช้ชีวิตต่อกับบุคลิกเดียวเห็นได้ชัดว่า ในเรื่องไฟต์คลับก็จบเรื่องในแบบเดียวกัน แต่เรื่องไม่ได้อธิบายถึงที่มาที่ไป และเหตุผลของอาการ ทั้งนี้ ภาพยนตร์และการศึกษาข้อมูล ของโรคบุคลิกแปลกแยกจึงทำให้ข้าพเจ้ามีแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ภาพยนตร์ของตัวเอง

2.5.2 จากการค้นหาข้อมูลเรื่องของแสงสีจากภาพยนตร์นั้น ข้าพเจ้ามีความสนใจในการเล่นของการใช้สีสื่อการเป็นอยู่อารมณ์ตัวละคร จากเรื่อง Limitess เป็นอย่างมาก ข้าพเจ้าจึงนำเทคนิคนี้มาใช้ในภาพยนตร์ของข้าพเจ้า โดยบอกเล่าอารมณ์ผ่านสีของภาพและฉาก เนื่องจาก ตัวละครเองในภาพยนตร์ของข้าพเจ้ามีสองบุคลิก ข้าพเจ้าจึงเลือกการนำเสนอความแตกต่างกันระหว่างทั้งสองบุคลิกผ่านสีภาพ โดยใช้สีคู่ตรงข้ามกัน ข้าพเจ้าจึงเลือกตัวอย่างของโทนสี ในเรื่อง only got forgives ที่เน้นไปที่โทนสีม่วง หรือแดงมาเป็นคู่ตัดกับภาพการถ่ายทำแบบธรรมชาติ เพื่อสร้างความแตกต่างที่เห็นได้ชัด

บทที่ 3

บทภาพยนตร์

3.1 ข้อมูลเกี่ยวกับบทภาพยนตร์

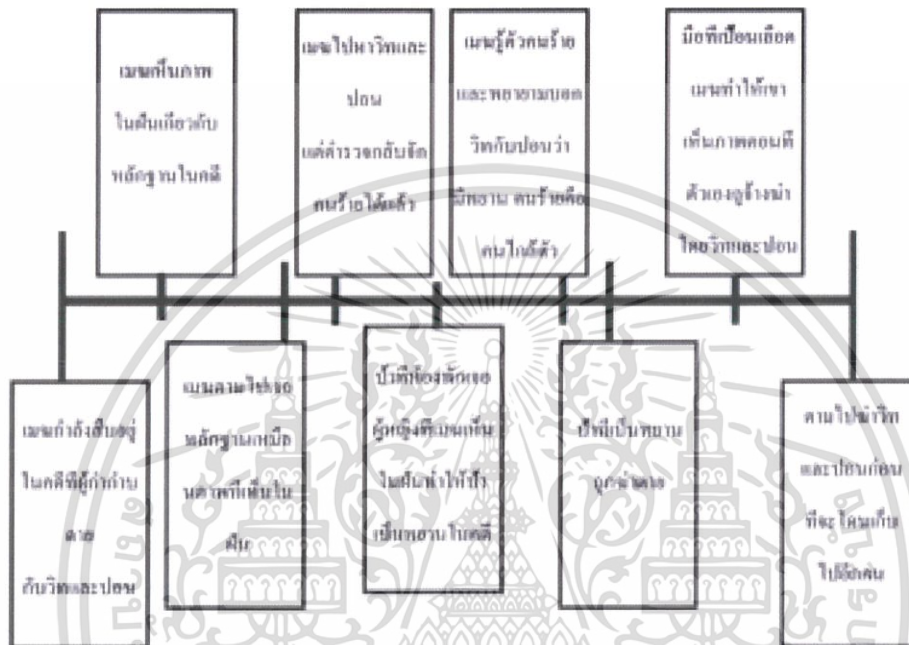
3.1.1 ประเด็น (Theme)

มนุษย์ล้วนมีทั้งด้านที่ดีและด้านที่แย่อยู่ในตัวเองทั้งนั้น เพียงแต่สังคมจะบีบบังคับให้เลือกใช้มันแบบไหนเพียงเท่านั้น

3.1.2 พล็อต (Plot)

นักสืบคนหนึ่ง ในคดีฆาตกรรมมีนิมิตที่เกี่ยวกับฆาตกรในคดีและสืบจนพบว่าตัวเองในอีกบุคลิกเป็นฆาตกรที่ถูกตำรวจจ้างมาฆ่าปิดปากตำรวจด้วยกัน เขาจึงต้องรีบไปฆ่าตำรวจพวกนั้นก่อนที่ตัวเองจะโดนเก็บไปด้วยอีกคน

3.1.3 โครงเรื่องย่อ (Synopsis)

ภาพที่ 3.1 โครงสร้างบทภาพยนตร์โดยย่อ

3.1.4 โครงเรื่องขยาย(Treatment)

เมฆนั่งอยู่ที่บาร์ เขาเอี้ยวตัวมองตามสาวบริการลักษณะคลับคล้ายคลับคลา เดินเข้าไปหลัง ประตูบานหนึ่งพร้อมกับชายวัยกลางคน

เมฆนั่งอยู่ที่บาร์ ภาพตรงหน้าเป็นเพียงจินตนาการจากการสันนิษฐานของเขา ในบาร์ตอนนี้สว่างโล่ง ไม่มีลูกค้า หรือคนอื่น มีเพียง เขากับ สถานที่ที่ถูกปิด กับตำรวจในคดีอีกสองนายเวลาล่วงมากกว่า สัปดาห์ หลังจากที่ผู้กำกับการที่ย้ายมาใหม่ ถูกฆาตกรรมในห้องพักของบาร์แห่งนี้ ฆาตกร ใช้มีดปาด คอลึกจนศีรษะของ ของเขาเกือบหลุดออกจากร่าง

วิทกับปอน ตำรวจสองนายที่นั่งอยู่ด้วย ยิ้มเยาะใส่ท่าทางที่คร่ำเครียดของเมฆ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

"คุณนักร้อง ไม่เห็นต้องเครียดขนาดนั้น มันก็แค่คดีฆ่าชิงทรัพย์ ผมว่าคุณกลับไปพักผ่อนเถอะ"

วิทพูดก่อนจะดับบุหรีลงกับพื้น

เมฆกลับมาที่ห้อง อาบน้ำชำระร่างกาย ก่อนที่เขาจะปิดตู้เสื้อผ้า กล้องกระดาดในตู้ที่ชดกับประตูทำให้เขาปิดประตูไม่ได้

- dream scene ภาพตอนที่กำลังเขาไปในห้องกับผู้กำกับ
- dream scene รื้อมิดที่ซ่อนในกล่องไปโยนทิ้งที่ข้างทาง
- dream scene ไฟสลัวๆ ในตรอกกับผู้ชายคนหนึ่ง

เมฆสะดุ้งตื่นขึ้นที่ห้อง ก่อนจะรีบลุกออกไป เขาไปหยุดอยู่ที่ใต้ริมถนนใต้ทางด่วนแห่งหนึ่งที่เต็มไปด้วยพญานาคๆกับพวกเศษขยะ เขาก็มองรื้อดู จนกระทั่งพบเข้ากับมิดที่มีเลือดแห้งติดอยู่ในช่องใส่รวมถึง กระเป๋าสตางค์ ที่มีบัตรของผู้กำกับการ เมฆมองไปรอบๆก่อนจะเก็บของเข้าในกระเป๋า

เมฆ เข้าไปหาวิท และ ปอน ที่ร้านข้าวแกว สน. เมฆ เมฆ บอกกับทั้งคู่ว่าเขาคิดว่าการตายของผู้กำกับมันแปลกๆ แล้วเขาคิดว่าตัวเองใกล้จะรู้ตัวคนร้ายแล้ว

แต่ปอนกลับบอกกับเมฆว่า พวกเขาจับคนร้ายได้แล้ว และโสภณที่เป็นคนร้ายก็ได้ตายไปแล้วด้วย เพราะว่าเสพยาเกินขนาด มีหลักฐานอยู่ในห้องของโสภณคนนั้น

เมฆ ทักถ่วง ก่อนจะเอามือล้วงเข้าไปในกระเป๋า แต่วิทพูดขึ้นว่า

"ไม่มีใครสรรหอกว่าฆ่าทำไม แค่จับให้ได้ก็พอ"

"คดีปิดไปแล้ว เดี่ยวคนลืม คนไทยลืมง่าย ถ้าคุณขยันขนาดนี้รื่องานหนักก็ได้เดี๋ยวก็มีคนตายอีกเรื่อยๆนั่นแหละ"

ปอนพูดแล้วหันไปหัวเราะกับวิท

เมฆฟัง ในมือของเมฆจับซองมิดในกระเป๋าแต่ไม่ได้เอาออกมา

เมฆกลับมาที่ห้องพักของเขา เขาหยุดเดินตรงหน้าสำนักงาน เนื่องจากบ้านิดที่เจ้าของห้องพักเรียกเมฆ เธอยื่นกำไลข้อมือสีทองมาให้เมฆ และเล่าว่า หลายคืนก่อน ผู้หญิงคนหนึ่งเข้ามาที่เดินเข้ามาแล้วทำตกไว้ เธอทำท่าเหมือนจะเดินมาหีบ แต่พอเห็นป่า ก็รีบวิ่งขึ้นไป ดูเหมือนจะอยู่ห้องข้างๆเมฆ เมฆมองที่กำไลแล้วรีบถามถึงลักษณะของผู้หญิงคนนั้น

- flashback ภาพของผู้หญิงที่เมฆคิดว่าน่าจะเป็นฆาตกร ในลักษณะที่ตรงกับที่ป่าบอก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เมฆกลับไปห้อง โทรหาวิท และเล่าให้วิทฟัง ว่าเขารู้แล้วว่าใครเป็นคนร้าย เขามีหลักฐานและพยาน
 เมฆบอกกับวิทว่า จะพาพยาน ก็คือบ้านิต ไปให้สอบสวนต่อในวันพรุ่งนี้ คดียังปิดไม่ได้เพราะเขารู้ตัว
 คนร้ายตัวจริงแล้ว อยู่ใกล้ตัวเขามาก

เมฆแทบจะไม่ได้นอนเพราะความหวาดระแวงของเขาต่อผู้หญิงที่อยู่ข้างๆห้อง พอฟ้าใกล้สว่างเมฆรีบ
 ลงไปหาบ้านิตที่ห้องสำนักงาน ปรากฏว่าบ้านิต ถูกยิงตายไปแล้ว เขาจับเขาไปที่ตัวของบ้านิต ที่เต็ม
 ไปด้วยเลือด เมฆมองไปที่มือของตัวเองที่เปื้อนเลือด

- flashback มือที่รับรูปของผู้กำกับการมา

- flashback โยนรูปใส่กล่องละปิดกล่อง

เมฆวิ่งกลับขึ้นไปบนห้องละเปิดตู้เสื้อผ้า เอากล่องที่เคยเห็นออกมาเปิด

เขาพบเข้ากับของใส่เงิน โคเคน และรูปของผู้กำกับการ นั้นทำให้เขาเรียกความทรงจำกลับเข้ามา

- flashback วิทและปอนเดินเข้ามาหา เขาในสภาพของผู้หญิง ก่อนจะเรียกมาและเอารูปผู้กำกับให้ดู
 คุยข้อตกลงกัน

- flashback เมฆยื่นรอรับลูกค้าตามปกติแต่ไม่รับคนอื่นจนกระทั่ง ผู้กำกับการเขา มา ทั้งคู่ไปที่บาร์
 ด้วยกันก่อนจะเข้าไปใช้ห้องพัก

- flashback ระหว่างที่กำลังจะมีเซ็ก เมฆใช้มีดปาดคอผู้กำกับการ

- flashback เมฆไปรับเงินจาก วิทและปอน และรีบตรงกลับที่พัก

- flashback เมฆทำกำไรรุ่งที่หน้าสำนักงาน แต่พอเจอบ้านิตเลยรีบวิ่งเข้าห้อง

นั่นทำให้เมฆคิดได้ว่าจริงๆ แล้วเสียงปิดประตูที่บ้านิตได้ยิน ทำให้เธอคิดว่าเป็นข้างห้อง
 แต่แท้จริงแล้วคือห้องของเขาเอง เมฆเงยหน้าขึ้นจากกล่องตาเหลือบไปเห็นเสื้อผ้าผู้หญิงที่ถูกยัดๆไว้
 อย่างไม่เป็นระเบียบในตู้เสื้อผ้า เขาเองที่เป็นฆาตกร โดยที่ถูกรวบรวมตัวนั้นจางอีกที ที่ทุกคนตาย
 เพราะโดนฆ่าปิดปาก และคนต่อไปก็จะเป็นเขา ถ้าเขาไม่ทำอะไรสักอย่าง เขาก็อาจจะต้องโดนฆ่า
 ปิดปากเช่นกัน เพราะวิทและปอนก็ต่างรู้แล้วว่าเมฆรู้ตัวแล้ว

ในขณะนั้นเองปอนโทรมาหาเมฆถามว่าอยู่ไหน เมฆจึงบอกเดียวไปหาแทน

เมฆลุกออกขึ้น แต่งตัวในชุดผู้หญิง รื้อเครื่องสำอาง ที่อยู่ในลิ้นชักที่เขาไม่เคยเปิดออกมาแต่งหน้า
 ก่อนจะหยิบในซองพกติดตัวออกมาจากห้อง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.2 บทภาพยนตร์

บทภาพยนตร์เรื่อง Dog bites its own tail

ฉาก 1

ภายใน/บาร์/หน้าบาร์/กลางคืน

เมฆ/ผู้กำกับ/ ฟ้า(เมฆ.ญ)

เมฆนั่งสูบบุหรี่อยู่ที่บาร์ แสงไฟสีแดงน้ำเงินสลัว เอี้ยวตัวมองตาม ฟ้าและผู้กำกับที่ลุกจากโต๊ะแล้วเดินเข้าไปหลังประตู ก่อนที่ฟ้าจะเข้าไปที่หลังประตู

long take

ฟ้า/ผู้กำกับ (ฟ้าและผู้กำกับนั่งคุยกันอยู่ที่โต๊ะ ฟ้ายี้มให้ผู้กำกับก่อนทั้งคู่จะลุกและเดินควงกันเข้าไปที่หลังประตูของบาร์)

เมฆ (เมฆนั่งมองเหตุการณ์อยู่ที่บาร์และมองตามทั้งคู่เข้าไปจนลับตา ในมือยกเครื่องดื่มแบบเดียวกับฟ้าขึ้นจิบ)

ฉาก 2

ภายใน/บาร์/หน้าบาร์/กลางคืน

เมฆ/วิท/ปอน

เมฆนั่งสูบบุหรี่อยู่ที่บาร์แสงสว่างโล่ง กำลังหันหน้าตาเข้มขมึน ครุ่นคิดเกี่ยวกับเรื่องคดี ในขณะที่
เดียวกันวิทกับปอนที่ก็ยืนหัวเราะกับท่าทางเอาจริงเอาจังของเมฆ

วิท

'คุณเมฆ คุณ ผมว่าคุณกลับไปก่อนเถอะ ไม่ต้องเครียดขนาดนั้นก็ได'

วิทที่นั่งหันหน้าเข้าบาร์ไซ้ศอกสกิดเมฆ แล้วหันไปยิ้มกับปอน

ปอน

"จริงๆมันก็เป็นแค่ข่าวซึ่งทรัพย์สินนั้นแหละครับ ผมว่าปล่อยให้ตำรวจจริงๆทำงานดีกว่านะ"

เมฆ

"แต่คุณก็ยังหาคนร้ายไม่เจอนะ อย่างน้อยถ้าพวกคุณทำหน้าที่ตำรวจได้ดี นักสืบอย่างผมก็คงไม่มีสิทธิ์

มา

กวนตำรวจอย่างพวกคุณหรอก "

เมฆพูดโดยขมน้ำเสียงไม่พอใจไว้ คิ้วขมวดและเดินออกจากบาร์ไป

วิท

"หมิ่นประมาทตำรวจ ระวังได้ไปยืนเทในคุกนะคุณ เขาจ้างคุณมาสืบก็สืบไป ไม่ต้องทำเกินหน้าที่
หรอก"

วิทพูดไล่หลังเมฆที่กำลังเดินออกไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ฉาก 3

ภายใน/ห้องพักเมฆ/กลางคืน

เมฆ

หลังจากที่เมฆอาบน้ำ เขาเดินไปเปิดตู้เสื้อผ้า และพบเข้ากล่องกระดาษ
เมฆ (เมฆนุ่งผ้าเช็ดตัว เดินออกมาที่หน้าตู้เสื้อผ้าและดึงเสื้อสวมเข้าไป และเอามือผลักปิดตู้ที่ติดกับ
อะไรบางอย่าง เขาขยับมันให้เข้าที่แล้วก็ปิดลง)

ฉาก 4

4.1ภายใน/บาร์/กลางคืน

เมฆ (ญ.)/ผู้กำกับ

- dream scene (POV.) ภาพตอนที่กำลังเข้าไปในห้องกับผู้กำกับ
ฟ้า/ผกก. (ฟ้าและผู้กำกับเดินคลอเคลียกันไปจนถึงห้องพักหลังมืด ในขณะที่ฟ้ากำลังถือคูปอง ผู้
กำกับก็ค่อยๆ ถอดเข็มขัด)

4.2ภายนอก/ใต้ทางด่วน/กลางคืน

เมฆ

dream scene(POV.) เอมิดใส่ซองและโคเคนไปซ่อนทิ้งที่ข้างทาง)

ฟ้า (หยิบมิดที่ใช้แล้วใส่ถุงพร้อมกับโคเคนและนำไปซ่อนไว้ พร้อมกับถ่มมือที่ไปซ่อน)

4.3 ภายนอก/ในตรอก/กลางคืน

เมฆ/วิท

dream scene (POV.) ฟ้าโดนลากออกไปในตรอก
 (วิท ลากฟ้าเข้าไปในตรอกแล้วเหวี่ยงออก เดินตามมาด้วยปอน)
 ภาพตัดหัว ไฟตกไม่เห็นหน้าวิทและปอน

ฉาก 5

ภายใน/ห้องเมฆ/กลางวัน

เมฆ

เมฆลืมนั่งขึ้นเพราะเสียงนาฬิกาปลุก
 เขาลุกขึ้นนั่ง คิดทบทวนเกี่ยวกับความฝันของตัวเอง
 montage วิทกับปอนบุกเข้าจับโสเภณี ที่ห้องพักแห่งหนึ่ง ที่เต็มไปด้วยยาเสพติดและการมั่วเซ็กซ์

ฉาก 6

ภายนอก/ใต้ทางด่วน/กลางวัน

เมฆ

action เมฆไปยังสถานที่ซ่อนหลักฐานที่เขาเห็นในฝัน
 (สถานที่น่าจะเป็นสุสานรถ มักกะสัน ลายละเอียดเชื่อมโยงในฝัน จะปรับเปลี่ยนตามสถานที่ถ่าย)
 เมฆ (มาถึงสถานที่ ที่เขาเห็นในความฝัน พบเข้ากับรถที่มีป้ายทะเบียนเดียวกับในฝัน)

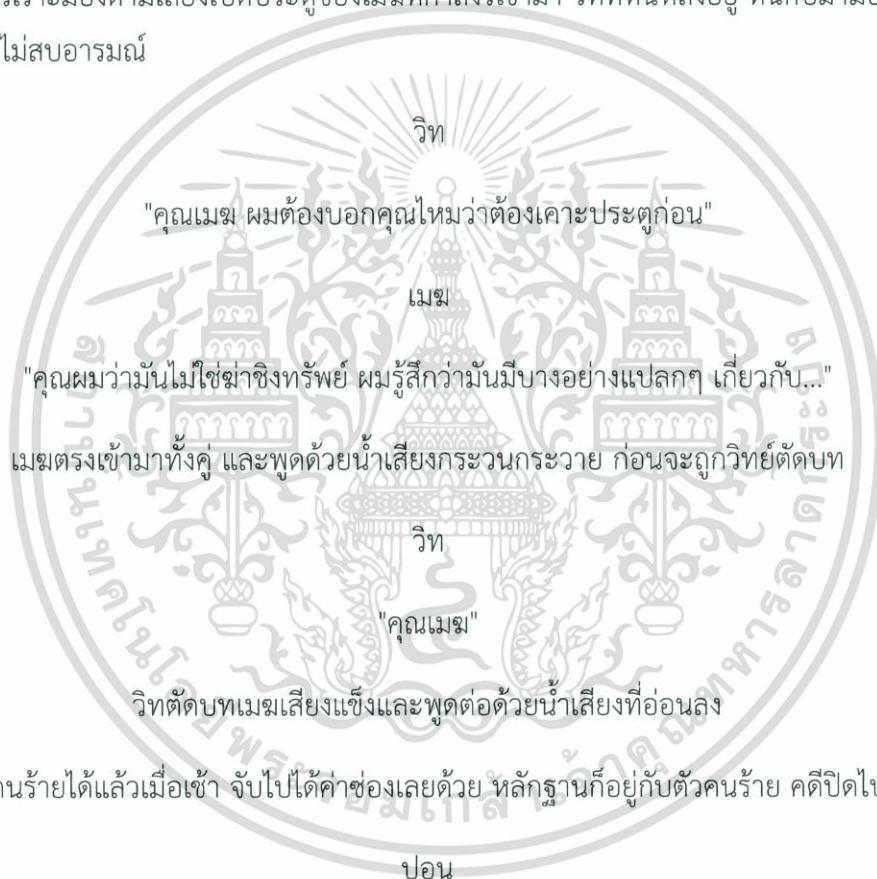
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ฉาก 7

ภายใน/ห้องสอบสวน/กลางวัน

เมฆ/วิท/ปอน

เมฆเปิดประตูเข้ามาในห้องในขณะที่วิทกับปอนกำลังพูดคุยขำขันกัน สูดบุหรืควันคละคลุ้งไปทั่วห้อง
 ปอนหยุดหัวเราะมองตามเสียงเปิดประตูของเมฆที่กำลังรีเข้ามา วิทที่หันหลังอยู่ หันกลับมามองที่เมฆ
 ด้วยท่าทางไม่สบอารมณ์

"คุณเมฆ ผมต้องบอกคุณใหม่ว่าต้องเคาะประตูก่อน"

เมฆ

"คุณผมว่าผมไม่ใช่ช่างทรัพย์ ผมรู้สึกว่ามันมีบางอย่างแปลกๆ เกี่ยวกับ..."

เมฆตรงเข้ามาทั้งคู่ และพูดด้วยน้ำเสียงกระวนกระวาย ก่อนจะถูกวิทตัดบท

วิท

"คุณเมฆ"

วิทตัดบทเมฆเสียงแข็งและพูดด้วยน้ำเสียงที่อ่อนลง

"เราจับคนร้ายได้แล้วเมื่อเช้า จับไปได้ค่าช่องเลยด้วย หลักฐานก็อยู่กับตัวคนร้าย คดีปิดไปแล้ว"

ปอน

"หมดหน้าที่คุณแล้วเมฆ ที่คุณทำวุ่นวายไว้ผมจะทำไมเห็นแล้วกันนะ หลังจากนั้นก็ปล่อยให้มันเป็น
 ไปตามกฎหมายบ้านเมืองเถอะ"

เมฆ

"แล้ว..หลักฐานคืออะไร"

ปอน

"เราพบกระเป๋าสตางค์ที่มีบัตรประจำตัวของผู้กำกับ และนาฬิกาของท่าน ในที่อยู่ของคนร้าย "

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เมฆ

"ผมหมายถึงอาวุธนะคุณ แค่นี้มันกฎหมายมันจับคนเข้าคุกแล้วหรือ ได้หรือวะคุณ!"

วิท

"ผมเป็นตำรวจผมเป็นกฎหมายไม่ใช่คุณ! ผมขอเตือนคุณไว้นะ ถ้าคุณยังปากดีแบบไม่เลิกคุณจะโดนข้อหาหมิ่น เราปิดคดีแล้ว นั่นหมายความว่างานคุณก็เสร็จแล้วเหมือนกันคุณนักร้องสิบ เชิญครับ!"

วิทขึ้นก่อนจะพยายามคุมอารมณ์แล้วแผ่วลง ก่อนจะเปิดประตูเชิญให้เมฆออกจากห้อง

ฉาก 8

ภายใน/หน้าสำนักงานห้องพัก/ตอนเย็น

เมฆ/น้องออม

น้องออมลูกเจ้าของ อพาร์ตเมนต์ กำลังถือของพะลุพะลึงเข้าสำนักงานเดินเข้าสำนักงาน เมฆจึงเดินเข้าไปช่วย

เมฆ

วิ่งเข้ามาช่วยออมถือของแล้วถามน้องออม

"แม่ไม่อยู่หรือน้องออม"

ออม มองหน้าเมฆด้วยสีหน้ากระอักกวน

"ขอบคุณค่ะพี่เมฆ... แม่ไปต่างจังหวัดค่ะ อีก2-3วันน่าจะกลับมา"

เมฆ เดินถือของตามเข้าไปในสำนักงานกับออม

"อ้อ...ให้พี่วางไว้ตรงไหนละเนี่ย"

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ออม

“ที่เคาน์เตอร์เลยพี่”

ขณะที่เมฆกำลังวางอยู่นั้นก็เลื้อบไปเห็นเข้ากับกำไลที่เขาเห็นฟ้าใสในฝัน สีหน้าเขาเปลี่ยนเป็นกระ
ว่นกระวายเป็นขั้นทันที

เมฆ

“ออม นี่ของใครอะ”

ออม มองหน้าเมฆแบบเหวอๆ ปากพะงาบกำลังจะตอบ

เมฆ

“เจ้าของไอ้ของนี่หรือ อยู่ชั้นอะไร!”

ออมพยักหน้าตอบเมฆด้วยสีหน้างงๆ

“สะ...สองค่ะ”

ฉาก 9

ภายใน/ห้องเมฆ/กลางคืน

เมฆ

เมฆโทรหาวิทและบอกว่า เขาเจอหลักฐานและมีพยานในคดีแล้ว พวกตำรวจจับแพะไปและเขารู้ว่า
คนร้ายเป็นใคร เป็นคนใกล้ๆตัวนี่เอง

เมฆ

“พวกคุณจับแพะไป ผมรู้แล้วว่าเป็นใครคนร้ายจริงๆ อยู่ไกลตัวผมมาก”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วิท

(คุณรู้ได้ไง)

เมฆ

“ผมมีพยานน้องออมลูกเจ้าของอพาร์ทเมนต์ ผมพาไปหาพรุ้งนี่เลยก็ได้”

วิท

“ได้...”

ฉาก 10

ภายใน/เช่ามีด/ห้องสำนักงาน

เมฆรีบลงไปหาน้องออมห้องสำนักงาน ปรากฏว่าน้องออมนอนแน่นิ่งบนกองเลือด เขาจับไปที่ตัวของออมและเขย่าเรียก แต่ออมกลับแน่นิ่ง เมฆยืนอยู่เหนือร่างออม ด้วยสีหน้ากระวนกระวาย เลือดที่เต็มไปทั้งร่างของออม ทำให้เขาปวดหัว และเกิดภาพซ้อนเข้ามาในหัว

- flashback ผู้กำกับนอนแน่นิ่งจมกองเลือดในห้อง

- flashback พ้าถอดเสื้อผ้าที่เปื้อนเลือดออกยัดใส่กล่องด้วยมือไม้สั่นคลอน เขานั่งลงด้วยทางทางกระวนกระวายร้อนใจ รีบนำยาเสพติดออกมาใช้เพื่อระงับความหวาดกลัวของตัวเอง

ฉาก 11

11.1 ภายใน/ห้องเมฆ/กลางวัน

เมฆ

เมฆเดินกลับเข้าห้องแล้วรี้อตู้เสื้อผ้าออกมา จนพบเข้ากับกล่อง เขาเปิดมันออกและพยเข้ากับเสื้อคลุมขนมิงเลอะเลือด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

11.2 ภายใน/กลางคืน/บาร์

- flashback พ้ายืนสองกระจกจัดทรงเสื้อคลุม เต็มเครื่องสำอางอยู่ในห้องน้ำ และเสพยา เพื่อทำใจก่อนจะเดินไปหาผู้กำกับที่โต๊ะและเข้าไปใช้ห้องพัก ในระหว่างที่กำลังจะมีเช็ก เมฆใช้มีดปาดคอผู้กำกับ (รายละเอียดฉากปรับเปลี่ยนตามผู้กำกับและหน่วยงาน)

11.3 ภายนอก/กลางคืน(ถัดจากวันก่อเหตุ)/ในตรอก

- flashback เมฆไปรับเงินและยาจาก วิทและปอน และรีบตรงกลับที่พัก.

11.4 ภายใน/กลางคืน/สำนักงาน

- flashback น้องอ้อมกำลังนั่งเล่นโทรอยู่ในสำนักงาน ในขณะที่เมฆกำลังเดินเข้าประตูมา ด้วยเสื้อผ้าที่เบียดเสียดตามร่างกาย อ้อมเดินออกจากสำนักงานออกไปดู เก็บกำไลที่ตกอยู่ขึ้น กลืนคาวเลือดที่ติดตัวเมฆยังคงคลั่งอยู่ตามทางเดิน

ฉาก12

ภายใน/กลางวัน/ห้องเมฆ

ในขณะนั้นเองปอนโทรมาหาเมฆ เมฆรับโทรศัพท์ ด้วยใบหน้าที่เป็นจิตของฟ้าเข้ามา เมฆ ลูกชิ้นสวมถุงน่องและใส่เสื้อคลุมขนมิง รื้อเครื่องสำอาง ที่อยู่ในลิ้นชักที่เขาไม่เคยเปิดออกมาแต่งหน้า วาดลิปลงบนริมฝีปากอย่างชำนาญ ก่อนจะหยิบมีดที่เข้าเคยใช้ใส่กระเป๋าทัดตัวออกมาจากห้อง

จบ.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

ขั้นตอนเตรียมการผลิตภาพยนตร์สั้น

4.1 การคัดเลือกนักแสดง

4.1.1 บทบาทที่ต้องการ

บทของเมฆ/ฟ้า

เมฆ

คือตัวละครเอกที่ใช้ในการดำเนินเรื่อง เป็นเพศชาย อายุประมาณ 25 - 30 ปี ลักษณะภายนอก ชายผิวขาว รูปร่างผอมโทรม ใบหน้าบึ้งตึง มีลักษณะที่ทำให้ความรู้สึกข้ามเพศนิดหน่อย

วิทย์

ตัวละครสมทบที่เล่นเป็นตำรวจ ที่ค่อนข้างตูด รูปร่างสูงใหญ่ แต่ไม่ค่อยเอาการ เองงาน อายุ 35-40 ปี

ออม

ตัวละครสมทบที่เล่นเป็นลูกเจ้าของอพาร์ทเมนท์ที่เมฆอยู่ เป็นผู้หญิงวันรุ่นหน้าตาน่ารัก แต่งตัวจัด อายุประมาณ 17-20 ปี ช่างสอดรู้สอดเห็น แสดงอารมณ์ผ่านสีหน้าได้ดี

ปอน

ตัวละครสมทบที่เล่นเป็นตำรวจลูกน้องของวิทย์ ผู้ชาย อายุประมาณ 24-28 ปี ฉลาด พุด เพราะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.1.2 วิธีการคัดเลือกนักแสดง

- คัดเลือกโดยการพูดคุยถึงความเข้าใจในเนื้อหา และความหมายในบทภาพยนตร์ และแลกเปลี่ยนทัศนคติต่อกัน โดยอธิบายวิธีการทำงานซึ่งกันและกัน
- สร้างคำถามเพื่อประเมินมุมมองของนักแสดงหลัก เช่น ฝึกกับมนุษย์ต่างดาว ส่วนตัว เชื่อสิ่งไหนว่ามีจริง พร้อมอธิบายเหตุผล
- ให้นักแสดงลองเล่นให้ดู โดยผ่านบทโมโนล็อก(Monologue) ซึ่งมีบทพูดมากกว่า บทจริง เพื่อทดสอบความกล้าแสดงออก การแก้ปัญหา และการแสดงอารมณ์ของนักแสดง

4.1.3 เอกสารข้อมูลนักแสดง(Casting Sheet)

สำหรับเอกสารรายละเอียดของนักแสดง มีความสำคัญในการมอบหมาย นัดแนะ ตารางเวลางานและการเตรียมเสื้อผ้า หรือกรณีพิเศษอื่นๆ ที่ต้องการติดต่อเร่งด่วน ข้าพเจ้าควรขอไว้ แม้กระทั่ง ไลน์ หรือเฟสบุ๊ค สำหรับส่งภาพ ไฟล์งาน ในการติดต่อที่สะดวกขึ้นตามยุคสมัย เพื่อความเข้าใจในตารางเวลาถ่ายทำที่ตรงกัน แต่แม้ไฟล์ข้อมูลนักแสดงจะอยู่รูปแบบออนไลน์แล้วก็ตาม ควร จดบันทึกไว้เพื่อความแม่นยำในการเรียกใช้

Casting sheets

บทบาท : เมฆ/ฟ้า			
ชื่อ (ภาษาไทย) : จิรภัทร อุตมานันท์			
ชื่อ (ภาษาอังกฤษ) : Jirapat Uttamanan			
ชื่อเล่น : โน้ต			
ที่อยู่ :			
เบอร์โทรศัพท์ : 0639424232			
Facebook : - Jirapat Uttamanan			
การศึกษา :			
ข้อมูลทางกายภาพ			
เพศ	ชาย	อายุ	34
ศาสนา	คริสต์	สัญชาติ	เกาหลี
อาหาร หรือ สิ่งของ ที่แพ้ : -			
ประสบการณ์การแสดง : -			
ความสามารถพิเศษ : -			

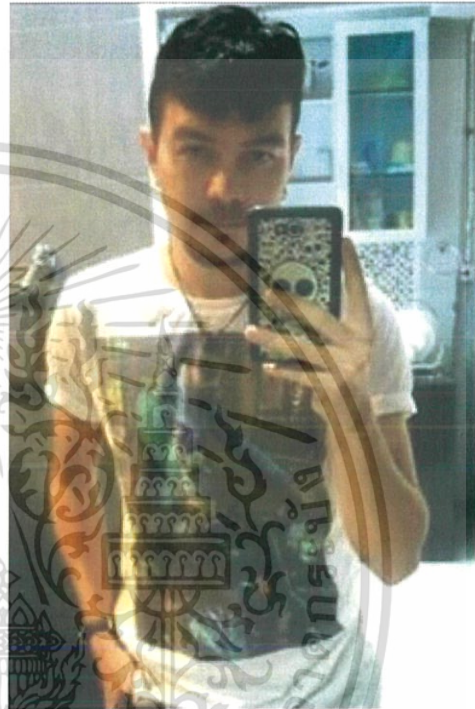

สัดส่วน				ขนาดเสื้อผ้า			
ส่วนสูง	175	น้ำหนัก	60	เสื้อ	M	กางเกง	M
ผม	สีดำ			รองเท้า	41		

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Casting sheets

บทบาท : วิทย			
ชื่อ (ภาษาไทย) : เมธสรวง ทับหลัง			
ชื่อ (ภาษาอังกฤษ) : Mettasroung Tublang			
ชื่อเล่น : ต๊ะ			
ที่อยู่ :			
เบอร์โทรศัพท์ : 0910267299			
Facebook : -			
การศึกษา :			
ข้อมูลทางกายภาพ			
เพศ	ชาย	อายุ	37
ศาสนา	พุทธ	สัญชาติ	ไทย
อาหาร หรือ สิ่งของ ที่แพ้ : -			
ประสบการณ์การแสดง : -			
ความสามารถพิเศษ : -			

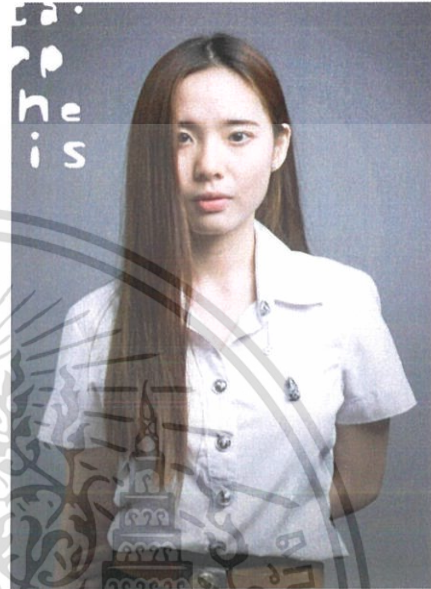

สัดส่วน				ขนาดเสื้อผ้า			
ส่วนสูง	183	น้ำหนัก	78	เสื้อ	๒	กางเกง	๒
ผม	สีดำ			รองเท้า	43		

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Casting sheets

บทบาท : ออม			
ชื่อ (ภาษาไทย) : ภาวิกา สุธีรพรชัย			
ชื่อ (ภาษาอังกฤษ) : Pavika Suteerapornchai			
ชื่อเล่น : ออม			
ที่อยู่ :			
เบอร์โทรศัพท์ : 0863397914			
Facebook : - Aom Pavika			
การศึกษา : ชั้นปี4 ภาควิชาศิลปะ			
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์			
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง			
ข้อมูลทางกายภาพ			
เพศ	หญิง	อายุ	21
ศาสนา	พุทธ	สัญชาติ	ไทย
อาหาร หรือ สิ่งของ ที่แพ้ : -			
ประสบการณ์การแสดง : -			
ความสามารถพิเศษ : -			

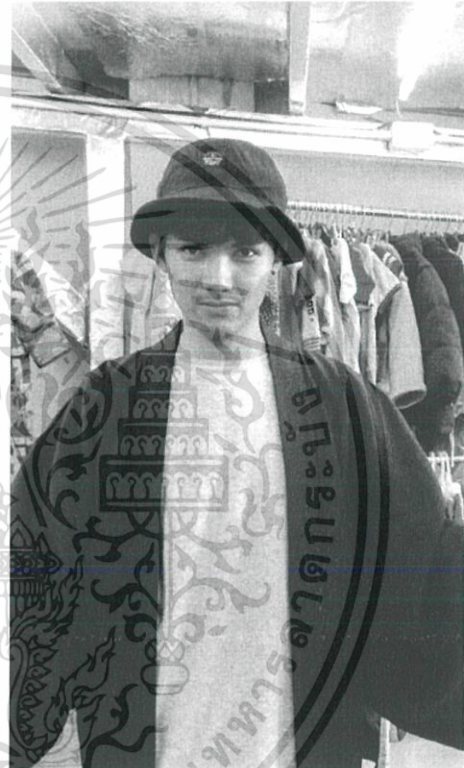

สัดส่วน				ขนาดเสื้อผ้า			
ส่วนสูง	155	น้ำหนัก	45	เสื้อ	M	กางเกง	M
ผม	น้ำตาลเข้ม			รองเท้า	38		

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Casting sheets

บทบาท : ปอน			
ชื่อ (ภาษาไทย) : จิรัญ เมธาพัฒน์สกุล			
ชื่อ (ภาษาอังกฤษ) : jirus methapatsukul			
ชื่อเล่น : มิว			
ที่อยู่ :			
เบอร์โทรศัพท์ : 0998586294			
Facebook : - Jirus Matapatvasukul			
การศึกษา : ชั้นปี4 ภาควิชาวิจิตรศิลป์			
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์			
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง			
ข้อมูลทางกายภาพ			
เพศ	ชาย	อายุ	24
ศาสนา	อิสลาม	สัญชาติ	ไทย
อาหาร หรือ สิ่งของ ที่แพ้ : -			
ประสบการณ์การแสดง : -			
ความสามารถพิเศษ : -			

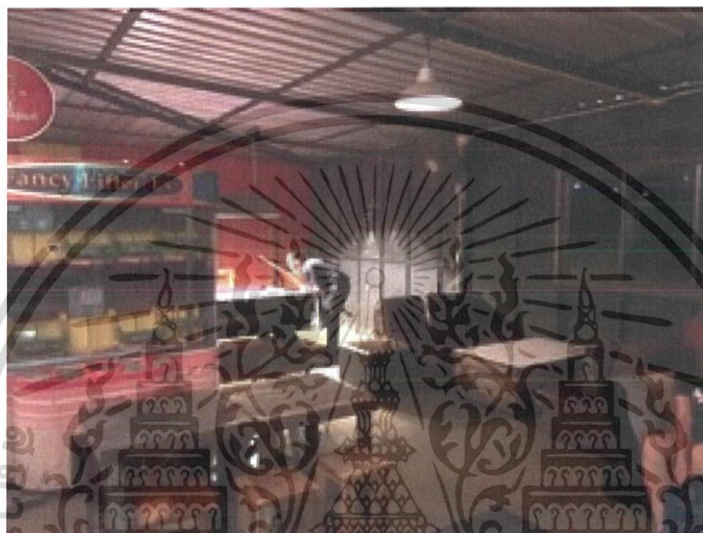
สัดส่วน				ขนาดเสื้อผ้า			
ส่วนสูง	170	น้ำหนัก	59	เสื้อ	M	กางเกง	M
ผม	สีดำ			รองเท้า	41		

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.2 สถานที่ถ่ายทำ

4.2.1 บาร์เหล้า

Yeda bar เป็นร้านที่ข้าพเจ้าเป็นหุ้นส่วน และเป็นสถานที่ถ่ายทำที่แรกที่ข้าพเจ้านึกถึง ขณะเขียนบทภาพยนตร์ขึ้น เพราะเป็นการสะดวกสบายในการถ่ายทำ และจัดองค์ประกอบฉาก ทั้งนี้ ยังมีระยะที่ใกล้ และมีโทนสี แดงเป็นพื้นหลัง เพอร์นิเจอร์ประกอบฉากตรงกับที่ข้าพเจ้าตั้งใจไว้

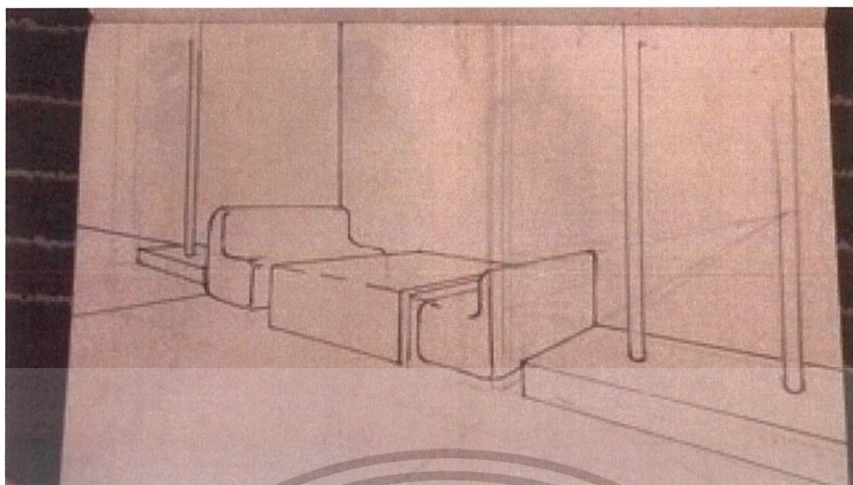

ภาพ 4.1 สถานที่ถ่ายทำ บาร์เหล้า Yeda bar ก่อนตกแต่ง

ภาพ 4.2 สถานที่ถ่ายทำ บาร์เหล้า Yeda bar ก่อนตกแต่ง

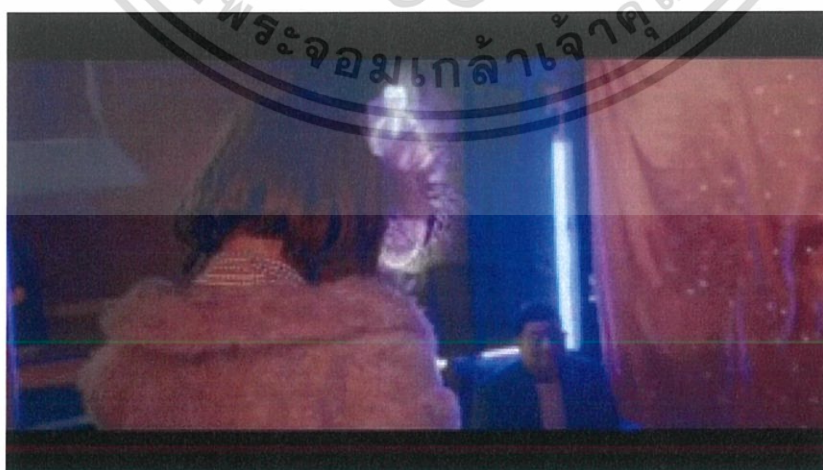
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพ 4.3 แผนการจัดวางองค์ประกอบในฉาก

ภาพ 4.4 สถานที่ถ่ายทำ บาร์เหล่า Yeda bar หลังตกแต่ง

ภาพ 4.5 สถานที่ถ่ายทำ บาร์เหล่า Yeda bar หลังตกแต่ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.3 เสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย

4.3.1 เมฆ และ ฟ้า

ตัวละคร ของเมฆมีอาชีพเป็นนักสืบอิสระ จึงไม่ได้แต่งตัวเป็นทางการมาก แต่จะใจสีเพื่อสร้างความต่างของตัวละคร โดยเครื่องแต่งกายที่จะเห็นบ่อยในภาพยนตร์จะมีสีเหลือง ซึ่งในด้านของฟ้าที่เป็นโสภณิเทศที่ ในบาร์เต้น จึงแต่งตัวไปในแบบของนางโชว์ และจะเน้นไปที่สีม่วง ซึ่งทั้งสองสีเป็นคู่ตรงข้ามกัน เพื่อสื่อความขัดแย้งระหว่างสองบุคลิก

ภาพที่ 4.6 เครื่องแต่งกาย เมฆ

ภาพที่ 4.7 เครื่องแต่งกาย เมฆ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพ 4.7 แนวคิดการแต่งกาย ฟ้า

ภาพที่ 4.8 เครื่องแต่งกาย ฟ้า

ภาพที่ 4.9 เครื่องแต่งกาย ฟ้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.3.2 วิทย์และปอน

ตัวละครของวิทย์และปอน ที่ออกมาในแต่ละฉากนั้น ข้าพเจ้าได้วางตัวละครไว้ในบทเป็นช่วงเวลานอกเวลาข้าราชการ เครื่องแต่งกายจึงออกมาไม่ได้อยู่ในเครื่องแบบตำรวจที่เรียบร้อย แต่จะออกมาในรูปแบบกึ่งลำลอง หรือไม่ได้สวมชุดอย่างเต็มยศ

ภาพที่ 4.10 แนวคิดการแต่งกายวิทย์และปอน

ภาพที่ 4.11 เครื่องแต่งกาย วิทย์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.12 เครื่องแต่ง ปอน

4.4 อุปกรณ์ประกอบฉาก

อุปกรณ์ที่ประกอบฉากภายในเรื่อง “หมาไล่กัดหางตัวเอง” เป็นตัวเชื่อมระหว่างทั้งสอง บุคลิก และทำให้เมฆสับสนใจความจริงเกี่ยวกับตัวเอง

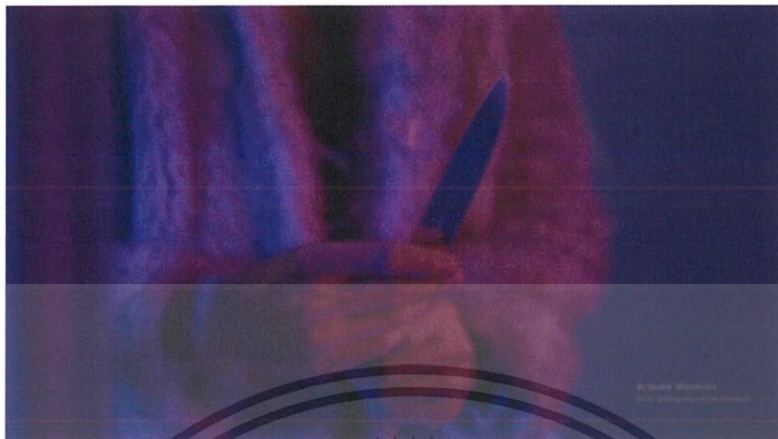
4.4.1 ซ็อกกุหลาบสีดำ ที่ผู้กำกับให้กับฟ้า ซึ่งตกไปอยู่ในมือของน้องออมจึงกลายเป็นหลักฐานการสืบของเมฆเกี่ยวกับคดี

ภาพที่ 4.13 ซ็อกกุหลาบของฟ้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.4.2 มืด ที่ฟ้าใช้ฆ่าผู้กำกับ เป็นมืดที่เมฆไปตามหาหลังจากที่เห็นที่ฝันเห็นฟ้านำไปซ่อน

ภาพที่ 4.14 มืดที่ฟ้าใช้ฆ่าผู้กำกับ

4.5 ตัวอย่างของแสงและสีที่ใช้ในภาพยนตร์

ภาพยนตร์สั้นเรื่องนี้มีลักษณะการเล่าเรื่องที่สะท้อนสภาวะภายในของตัวละครคือการถ่ายทอดสิ่งที่ตัวละครเห็นหรือรู้สึก โดยผ่านสีของภาพ ในแต่ละช่วงอารมณ์ของตัวละครทั้งสองบุคลิกที่นำเนินคู่กันเป็นโลกคู่ขนาน ฉะนั้นภาพที่ปรากฏในภาพยนตร์จึงมีคละกันไประหว่าง ภาพในโลกจริงของตัวเอก และภาพในอีกบุคลิกหนึ่ง

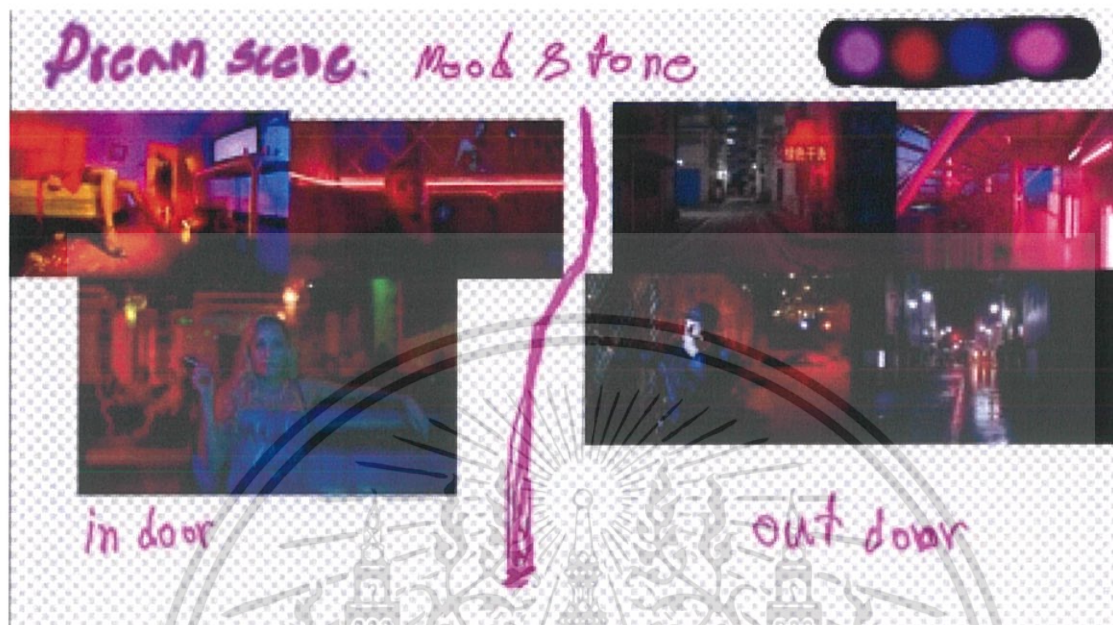
4.5.1 ในภาพของ บุคลิกของเมฆ จะประกอบไปด้วย สีเหลือง ฟ้า เขียว โดยตั้งใจให้ภาพออกมาร้อนอบอ้าว และเน้นไปที่เหลืองที่ให้ความรู้สึก เพี้ยน วิปริต

ภาพที่ 4.15 ตัวอย่างและแนวคิดสีในฉากของเมฆ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.5.2 ในภาพของ บุคลิกของฟ้า ซึ่งเป็นเพศที่สาม จะประกอบไปด้วย สีชมพู น้ำเงิน ม่วง แดง และเป็นสีคู่ตรงข้ามของชุดสีจากฉากของเมฆ

ภาพที่ 4.15 ตัวอย่างและแนวคิดสีในฉากของฟ้า

4.6 ขั้นตอนการถ่ายทำ

การถ่ายทำภาพยนตร์เรื่อง “กัศทางตัวเอง” เริ่มถ่ายทำตั้งแต่กลางเดือนมีนาคม ปี 2560 โดยเริ่มถ่ายจากบาร์ก่อน เพราะเป็นฉากที่ต้องจัดองค์ประกอบและใช้คนเยอะ ข้าพเจ้าจึงเริ่มจากฉากที่ต้องถ่ายในบาร์ก่อนให้หมด ข้าพเจ้าจึงได้เตรียมทีมงานและนักแสดงให้พร้อมถ่าย และถ่ายทำให้จบภายในวันเดียว เพราะ นักแสดงหลัก วางเฉพาะวันจันทร์ซึ่งหมายความว่าถ้าข้าพเจ้าถ่ายได้ไม่ครบ ก็จะต้องมีความจำเป็นมาจัดองค์ประกอบฉากใหม่ และจะทำให้งบประมาณบานปลาย การถ่ายทำครั้งนี้จึงใช้เวลาห่างกันนานเนื่องจากถ่ายได้เพียงวันเดียวในหนึ่งสัปดาห์ โดยการถ่ายทำมีทั้งหมด 3 วัน ดังนี้

1. การถ่ายทำภาพยนตร์วันที่ 13 มีนาคม 2560
2. การถ่ายทำภาพยนตร์วันที่ 27 มีนาคม 2560
- 3.การถ่ายทำภาพยนตร์วันที่ 10 มีนาคม 2560

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.6.1 การถ่ายทำภาพยนตร์วันที่ 13 มีนาคม 2560

การถ่ายทำภาพยนตร์วันที่ 13 มีนาคม 2560 เป็นการถ่ายทำฉากสถานีตำรวจในครั้งแรก โดยจำลองจากห้องเรียน ซึ่งได้แก้ไขการถ่ายทำในภายหลัง เพราะสถานที่ถ่ายทำไม่เหมาะสม ในวันแรกเต็มไปด้วยความวุ่นวาย เพราะการห่างหายจากการออกกองถ่ายมาพักใหญ่ จึงมีอาการหลงลืม หรือไม่มีความพร้อมในบางเรื่องจึงทำให้เวลาล่าช้ากว่าที่ควร ข้าพเจ้าจึงแบ่งทีมงานไปจัดสถานที่ถ่ายทำในที่ต่อไปก่อน แต่ก็ยังทำให้เวลาช้าอยู่มาก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

breakdown sheet (ฉบับที่) 14 (วันที่) 25/6/

ชื่อ : นันทพงษ์ ธรรม์นิรมิต

Scene	Location	In/out door	Scene Description	Time	Cast	Costume	Prop/set/Extras
กลางวัน 7	ซิปอโง วัดศาลายา ห้อง ประชุม ที่ว่าง	in	เดินเข้ามาในห้องประชุมและเริ่มพูด เกี่ยวกับเรื่องจริงในคดีนี้	9:00 - 11:00	ณฐ / พิษ / บอณ	ณฐ เสื้อยืดสีขาวขี้เหล็ก เสื้อ: ฟ้า บอณ เสื้อยืดสีขาว ณค	กระดาษถ่ายเอกสาร บุษย์ พวงกุญแจ
กลางวัน 2	เบาะ บาร์ (บาร์ เห็น)	in	เมฆครุ่นคิดเกี่ยวกับคดีนี้ กับบุคคลในวัยนี้และป้อนเสียงปรบปรบ และหัวเราะเบาๆทางของขา	12:00 - 13:00	ณฐ / พิษ / บอณ	พิกซ์ เสื้อยืดสีส้ม อศาราว สแลค บอณ เสื้อยืดสีส้ม อศียาววม เมฆ เสื้อยืดสีส้ม	
กลางคืน 11.2/1	เบาะ บาร์ (บาร์ เห็น)	in	พินเดินมาที่โต๊ะพูดคุยกับพิกซ์ ก่อนจะลุกและเดินเคลงเคลีย ออกไปด้วยกับ	18:00 - 19:00	พิกซ์ / เมฆ	พิกซ์ เดรสเสื้อคลุม สีส้ม เมฆ สแลค เสื้อ อศาราว สีส้ม	แจกันดอกไม้ นิออน ดอกไม้ ปลอม Extra: สาวเห็น 3 ผู้ชาย 3

ภาพที่ 4.16 ตารางการถ่ายทำวันที่ 13/03/60

breakdown sheet วันจันทร์ที่ 13 มีนาคม 2560

ชื่อ: Autophagy (สมาชิกสหภาพฯ)

กลางคืน 43 / 113	ในตอรอก หลังร้าน	out	วิทยุและป้อนโน้ตยาและเงินกับฟ้า วิทยุและป้อน ลาดฟ้ามาในตอรอก	19.00- 20.00	ฟ้า/ชอ/ฟ ฟ้า	ฟ้า เทรส เลือคคุม วิก วิทยุ เช็ดแดงเสื่อมัด ชาวสแลค ป้อน คลุ่มน้ำเงินมัด ชาวอมน้ำเงิน	ยา เงิน
กลางคืน 42	ที่ช้อน หลักฐาน	out	ฟ้าวิ่งเข้าไปในตอรอกด้วยตาม กระดานกระดานแล้วรับมัดของช้อน ไว้ ในขณะที่กรีกตำรจริงมาน ไม่ ก่อนฟ้าจะวิ่งหนี	20.00- 21.00	ฟ้า	ฟ้า เทรส เลือคคุม วิก	ยา เงิน มัด เลอมือ

ภาพที่ 4.17 ตารางการถ่ายทำวันที่13/03/60

4.6.2 การถ่ายทำภาพยนตร์วันที่ 27 มีนาคม 2560

การถ่ายทำภาพยนตร์วันที่ 27 มีนาคม 2560 เป็นการถ่ายในสถานที่ โดยเป็นฉากที่ถ่ายฉาก ที่เกิดขึ้นในห้องของเมฆทั้งวัน จึงไม่จำเป็นต้องใช้ทีมงานมาก ส่วนใหญ่จะใช้เวลาไปกับการจัดไปและ ย้ายไฟ จึงเกิดความล่าช้าไปจากเวลาที่ตั้งไว้เล็กน้อย เพราะว่าในฉากของห้องเมฆจะมีฉากของเวลา กลางวันเยอะ จึงทำให้ถ่ายทำไม่ทันและต้องจัดไฟช่วยเป็นแสงกลางวัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.18 ตารางการถ่ายทำวันที่ 27/03/60

scene	location	in/out door	Scene Description	Time	Cast	Costume	Prop/set/Extras
กลางวัน 5	ห้องยุ	in	ณชั้นศาลพระที่นั่งนพรัตนสถิต ลอดรับ ทบตอน เรื่องราวพันปีกับศตวรรษในถิ่นเสถียร อโศกราชเมือง	12:00 - 13:00	แม่	กางเกงขาขึ้น	นาฬิกาปลุก ทีวีน็อค
กลางวัน 11	ห้องยุ	in	แม่เดินขึ้นเตียงไปมีตุ๊กตากลวงที่ ซ่อนของไว้	13:30 - 15:00	แม่	เชิ้ตน้ำตาล เสื้อขาว	กลองและเสื้อคลุม เสื้อด
กลางวัน 12	ห้องยุ	in	ป้อนโทรมาในขณะกำลังมาพบกับพี่ แม่ฝากเข้าหาพี่แล้ว แม่ขมรับสาย ป้อนจากนั้นเขาก็แต่หน้าแต่ตัวเป็น พี่ท่อนจะออกจากห้องไป	15:00 - 17:00	แม่ พี่	เชิ้ตน้ำตาล เสื้อขาว	เครื่องสำอาง
กลางคืน 10:1	ห้องยุ	in	พี่เดินเข้าประตูห้องมารับกลองเพื่อ คลุมที่เสื้อดเสื้อดอวอกและปิดไฟ กลองซ่อนเข้าในตู้	18:10 - 19:00	พี่	ชุดพี่	กลองและเสื้อคลุม เสื้อด ขา

www.kuruphagy.com/act/act.html

กลางวัน	ห้องยู	in	เมฆนั่งอยู่ที่ห้องโถงมือถือเสกราน เอาไว้และโทรหาพี่	19:00- 19:30	เมฆ	สกดเหลือง ปิด เหลือง เกงน้ำเงิน	มือถือ มืด
กลางวัน	ห้องยู	in	เมฆนั่งผ้าเช็ดตัวออกจากห้องน้ำ เดินไปที่ตู้ แล้วพบกลีบกลองหน้า ส่งใสแต่ก็เก็บเข้าไป	19:40- 20:30	เมฆ	ผ้าเช็ดตัว	ผ้าเช็ดตัว กลอง

4.6.3.การถ่ายทำภาพยนตร์วันที่ 10 มีนาคม 2560

การถ่ายทำภาพยนตร์วันที่ 10 มีนาคม 2560 นับว่าเป็นวันออกกองถ่ายที่มีปัญหาเรื่องความพร้อมมากที่สุด ในด้านของสภาพร่างกายของทีมงานและนักแสดง และเวลาที่ล่าช้าเพราะปัญหาเล็กๆน้อยๆระหว่างถ่ายทำ แต่ในวันนี้มีทีมงานช่วยเหลือค่อนข้างเยอะจึงทำให้การถ่ายทำลุล่วงเร็วขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Scene	location	In/out door	Scene Description	Time	Cast	Costume	Prop/set/Extras
กลางวัน 7 แก้	สน.	in	เมฆไปหาวิทและปอนที่สน.	7.30-9.00	เมฆ วิท ปอน	สก็อตเหลือง/ ตำราวง เสื้อยืด เสื้อคม	เอกสาร เกี่ยวกับ ผกก.
กลางวัน 6	หน้าเขคะ		เมฆไปยังที่ช้อนเหล็กฐาน	9.30-10.00	เมฆ	สก็อตเหลือง	มิด เลือด
กลางวัน 2 เพิ่ม	เขคะ	in	เมฆที่บาร์และวิทปอนด้วยกัน		เมฆ วิท ปอน	เสื้อน้ำเงิน เกง น้ำเงิน/ ตำราวง สายเหลือง คม เหลือง ยืดตำราวง	บหรี
กลางวัน 8	สำนักงาน		ออมเปิดประตูสำนักงาน เมฆขอให้ คยกัน ก่อนจะเจอ ดอกไม้	14.00-16.00	เมฆ ออม	สก็อตเหลือง คั่นนักเรียน	ดอกไม้ ใสอง องอม

กลางวัน	สำนักงาน		เมฆไปที่สำนักงานและพบว่าออมตายแล้ว	16.20-17.40	เมฆ ออม	เชิดน้ำตาล เลื้อยขาว	มิดปักอกออม
---------	----------	--	------------------------------------	-------------	---------	----------------------	-------------

กลางวัน	สำนักงาน	in	ออมนั่งเล่นโทรศัพท์อยู่ในสำนักงาน เมฆมาในร่างฟ้าและทำดอกไม้ตก		ฟ้า ออม	18.00-19.00	มือถือ มิด
กลางวัน	ม่านรด	in	ฟ้าเดินคลอเคลียผกกไปที่ห้อง	19.40-20.30	ฟ้า ผกก	19.40-20.20	ดอกไม้
กลางวัน	ม่านรด	in	ฟ้าส่องกระจกในห้องน้ำก่อนจะออกไปหาผกก.	19.00-19.30	ฟ้า ผกก	20.30-21.20	ดอกไม้
กลางวัน	ม่านรด	in	มือองฟ้าเต็มไปด้วยเลือด โดยมีผกก. นอนจมกองเลือดอยู่เบื้องหลัง	19.40-20.30	ฟ้า ผกก	21.20-22-30	เลือด ดอกไม้ มิด หัก

4.7 ขั้นตอนหลังการถ่ายทำภาพยนตร์

ขั้นตอนหลังการถ่ายทำภาพยนตร์นั้นเป็นส่วนที่สำคัญมาก เพราะเป็นกระบวนการลำดับภาพและเล่าเรื่อง โดยต้องผ่านการตัดต่อ การทำเสียง และการเคลียสี จนเป็นภาพยนตร์ที่สมบูรณ์ ข้าพเจ้าได้ให้ความสำคัญกับกระบวนการนี้ค่อนข้างมาก เพราะมีเหตุการณ์หลายอย่างเกิดขึ้น จนไม่อาจที่จะควบคุมสถานการณ์ได้ จึงจำเป็นที่จะต้องใช้การตัดต่อช่วยแก้ไขข้อบกพร่องที่เกิดขึ้น โดยมีกระบวนการ ดังนี้

1. การลำดับภาพและการเล่าเรื่อง

2. การเคลียสี

4.7.1 การลำดับภาพและการเล่าเรื่อง

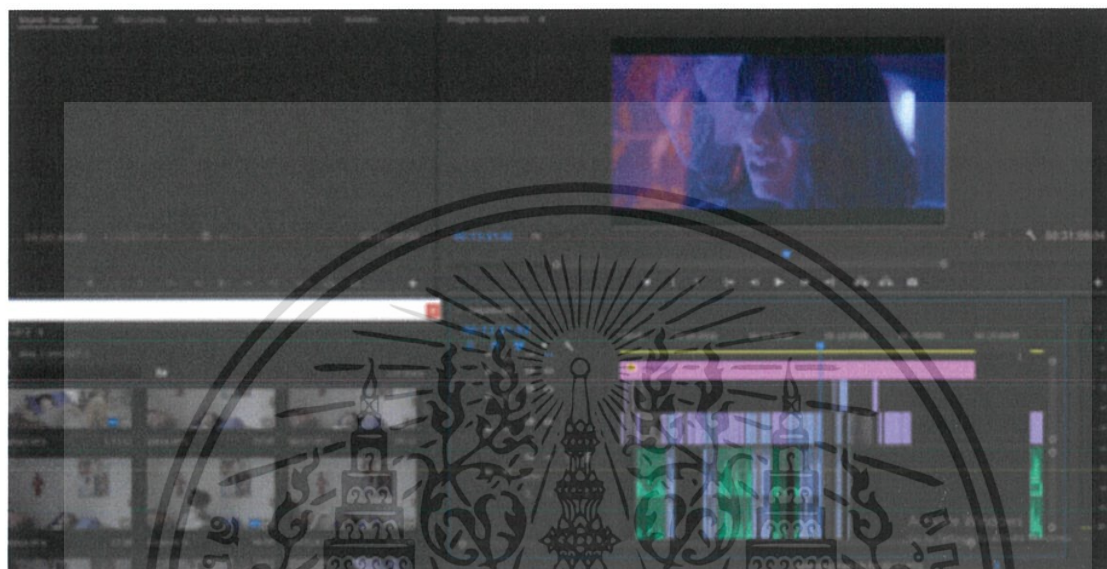
ภาพยนตร์เรื่อง “หมาไล่กัดหางตัวเอง” เป็นแนวลึกลับ มีการดำเนินเรื่องที่ซับซ้อน โดยเล่า สลับระหว่าง เมฆที่เป็นบุคลิกแรกที่มีมองเห็นการกระทำของอีกบุคลิกหนึ่งผ่านความฝัน เมื่อข้าพเจ้าถ่ายทำเสร็จ ข้าพเจ้าจะนำฟุตเทจมาลงไว้ในไฟล์เตอร์ โดยแยกฟุตเทจที่เป็นภาพและฟุตเทจที่เป็นเสียงออกจากกัน แตระบวันทีถ่ายเอาไว้ เพื่อความสะดวกในการหาไฟล์

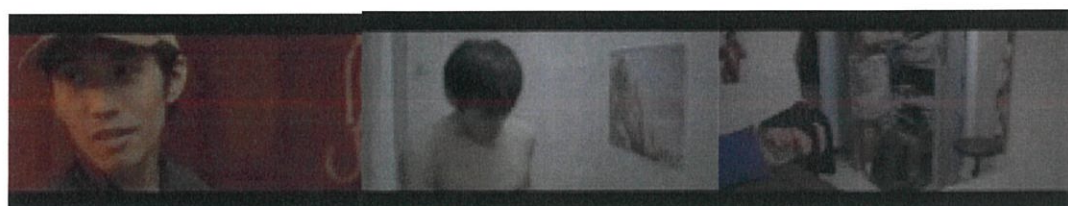
ภาพที่ 4.21 ภาพการจัดการฟุตเทจโดยแยกไว้ตามวันที่ถ่าย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้าพเจ้าใช้โปรแกรม Adobe Premiere Pro CC 2017 ในการตัดต่อ เพราะเป็นโปรแกรมที่สะดวกใช้งาน โดยข้าพเจ้าเป็นคนนำ footage มาเรียงเพื่อลำดับเรื่องราวช่วงแรก และตัดแบบหยาบออกมา เพื่อให้คนตัดต่อนำไปตัดได้เข้าใจเรื่องราวที่ข้าพเจ้าต้องการสื่อ

ภาพที่ 4.22 ภาพมุมการตัดต่อใน Adobe Premiere Pro CC 2017

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.23 การตัดต่อแบบหยาบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

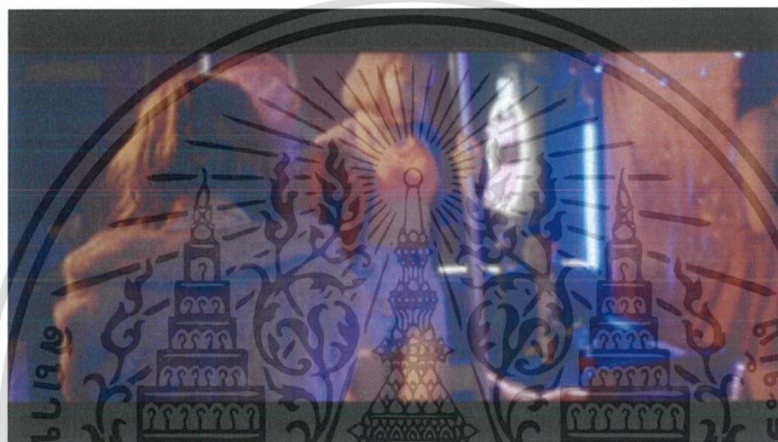
4.7.2 การเกลี่ยสี

ภาพยนตร์เรื่องนี้มีโทนสีที่เป็นโทนสีหลักของเรื่องทั้งหมดสองโทน นั่นคือสี เหลืองและสีม่วง ตามคาแร็กเตอร์ตัวละครในฉาก โดยแต่ละฟุตเทจที่ถ่ายมาก่อนข้างที่จะมีทิศทางของแสงแตกต่างกันไปตามแต่ละสถานที่ ข้าพเจ้าจึงจำเป็นที่จะต้องเกลี่ยสีแต่ละฟุตเทจให้ไปในทิศทางทางเดียวกัน เพื่อความสวยงาม และเพื่อความอาร์มณของหนังด้วย

ภาพที่ 4.24 ภาพเปรียบเทียบก่อน และหลังเกลี่ยสี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.25 ภาพเปรียบเทียบก่อน และหลังเกลี่ยสี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5

บทสรุปและข้อเสนอแนะ

5.1 บทสรุปการทำงาน

ภาพยนตร์สั้นเรื่องนี้มีแนวคิดมาจากเรื่องที่ข้าพเจ้าสนใจที่จะศึกษา เป็นแนวความรู้ใหม่สำหรับข้าพเจ้า คือในเรื่องของสภาวะทางจิต อาการจิตเภท เมื่อศึกษาจึงเกิดความเข้าใจพื้นฐานในจิตวิทยา ส่งผลให้วิธีการดำเนินชีวิตประจำวัน เช่นวิธีคิด หรือความเข้าใจ ในบางสิ่งเปลี่ยนไป เช่นในเรื่องของ การเข้าใจในตัวแต่ละบุคคล การคิดถึงที่มาที่ไปในแต่ละการกระทำของคนรอบตัว แม้ยังไม่เข้าใจทั้งหมดในศาสตร์ด้านนี้ แต่ก็เป็นก้าวแรกที่ทำให้ข้าพเจ้าสนใจในเรื่องของจิตวิทยามากขึ้น และสนใจที่จะค้นหา ศึกษาความรู้ในด้านนี้ต่อไป

ในส่วนของการนำมาประกอบเป็นบทภาพยนตร์ และการผลิตภาพยนตร์ เมื่อข้าพเจ้ามีแนวคิดที่ว่า แต่ละคนจะมองโลกต่างคนออกไป สิ่งที่เกิดขึ้นเกิดจากความรู้สึภายในของแต่ละบุคคล และประสบการณ์ ที่เคยพบเจอ ซึ่งสิ่งเหล่านี้คือแนวความคิด ซึ่งสิ่งเหล่านี้คือตัวชี้วัดความเป็นมนุษย์ ความแตกต่างทางความคิด การเป็นตัวของตัวเองผ่านการมองโลก การกระทำ การพูดของตัวเอง หรือแม้แต่วิธีการลำดับเรื่อง เพื่อแสดงให้เห็นสภาพจิตใจของแต่ละคนที่มีความซับซ้อนและสับสนในตนเอง ข้าพเจ้าจึงเลือกการเล่าสลับตัวละครและโลกในภาพยนตร์

สำหรับปัญหาที่เกิดขึ้นและวิธีการแก้ไขในมุมมองของผู้ผลิต เพื่อให้เกิดการศึกษาและพัฒนาเพื่อแก้ไขโดยข้าพเจ้าแบ่งไว้ดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ปัญหา	แนวทางแก้ไขปัญหา
<p>การเลือกหัวข้อ</p> <p>- แรกเริ่มข้าพเจ้าไม่สามารถระบุหัวข้อที่ชัดเจนได้เนื่องด้วยยังไม่เข้าใจกระบวนการศิลปนิพนธ์</p>	<p>- เรียนรู้และไม่จำเป็นต้องมีหัวข้อที่แปลกใหม่ หยิบจับสิ่งที่มีอยู่แล้วลงมือทำให้มันเกิดขึ้นให้ได้</p>
<p>การเขียนบทภาพยนตร์</p> <p>- ข้าพเจ้าได้เขียนเรื่องขอตัวละครแต่ละตัวและเหตุการณ์ที่ปูเรื่องทั้งหมดไว้อย่างละเอียด แต่เนื่องด้วยมันจะทำให้ตัวเรื่องยาวขึ้น และต้องเพิ่มการถ่ายทำจึงต้องย่อเนื้อเรื่อง จนอาจทำให้มีความสับสนในภาพยนตร์</p>	<p>- ปรับปรุงในเรื่องของลิมิตจากแนวความคิด วางแผนการนำเสนอ และคิดเรื่องให้กระชับกว่านี้</p>
<p>การเตรียมการก่อนการถ่ายทำ</p> <p>- วางแผนการทำงานภายใต้ทรัพยากรคนอย่างจำกัด ในศักยภาพของคน</p> <p>- นักแสดงสมทบ</p>	<p>- แก้ไขโดยลดขนาดงานลงแล้วจัดการในพื้นที่ที่สามารถควบคุมเองได้</p> <p>- ช่วยเหลือค่าเสียเวลาเล็กน้อย</p>
<p>การถ่ายทำภาพยนตร์</p> <p>- ทีมงานเปลี่ยนทุกครั้งที่ทำ</p> <p>ขาดคนช่วยเหลือในทีมเนื่องจากการวางแผนเวลาที่ล่าช้า</p> <p>- ขาดการถ่ายช็อตบางช็อต</p>	<p>- จัดการวางแผนให้เร็วขึ้น วางแผนเพื่อคนในทีม</p> <p>- ควรเช็คความต่อเนื่องของช็อตให้ดี</p>
<p>หลังการถ่ายทำภาพยนตร์</p> <p>- เสียงและภาพขาดความต่อเนื่อง</p>	<p>- ควรศึกษาพื้นฐานในเรื่องของอุปกรณ์ และคุยตกลงกันกับทีมงานที่รับผิดชอบให้ชัดเจน</p>

ตาราง ปัญหาในการทำงาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.2 ข้อเสนอแนะ

สำหรับการผลิตภาพยนตร์หนึ่งเรื่อง ไม่ว่าจะรูปแบบใดก็ตามจำเป็นต้องรวบรวมข้อมูลที่จะนำเสนอก่อนการถ่ายทำและวางแผนการนำเสนอ ชั้นเชิงการเล่าเรื่องในแบบของภาพยนตร์แนวลึกลับ

การสื่อสารกับทีมงาน มีความจำเป็นต้องทำให้ทีมงานเข้าใจตรงกันว่าจะสื่อออกมาในรูปแบบใด จึงควรมีการประชุมและตกลงกันล่วงหน้า และทำแผนการนำเสนอเพื่อให้ทีมงานเห็นภาพและเข้าใจในสิ่งที่ผู้สร้างต้องการจะสื่อออกมา เพราะภาพยนตร์แนวลึกลับ มีความซับซ้อนในเรื่องของบทและฉากที่สร้างปมให้เรื่องและการคลี่คลายปม

การทำงานหลังการถ่าย ผู้สร้างควรควบคุมและตัดสินใจในขั้นตอนนี้เป็นอย่างมาก เพราะการสร้างปม การที่ให้ผู้เห็นหรือได้ยิน มีความหมายต่อเรื่องเป็นอย่างมาก ในภาพยนตร์แนวลึกลับ เพราะจุดประสงค์ที่คนดูจะร่วมมือไปกับภาพยนตร์ด้วย ผู้สร้างควรมีการวางแผนการลำดับเรื่องและให้ความสำคัญกับการปล่อยภาพหรือเสียงออกมาเพื่อคงสภาพสิ่งที่คิดจะนำเสนอในครั้งแรก

บรรณานุกรม

Memento ชั้นเชิงของหนังอเมริกันนัวร์รุ่นใหม่ สืบค้นจาก <http://www.thaicritic.com/?p=746>

โดย ภัทรวดี สุพรรณพันธุ์

บทความ บุคลิกวิปลาส สืบค้นจาก <https://th.wikipedia.org/wiki/บุคลิกวิปลาส>

Billy Milligan ผู้ชาย 24 บุคลิกในร่างเดียว สืบค้นจาก <http://teen.mthai.com/variety/45692.html>

บทความ ดีและร้ายในคนเดียว สืบค้นจาก <http://www.thairath.co.th/content/298272>

โดย นพ.กฤษดา ศิรามพุช ทีมงานนิตยสารตัวคุณ

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ นางสาววัลรัตน์ ฉัตรแก้ว

ที่อยู่ บ้านเลขที่ 144/199 ซอย2/1 หมู่บ้านพญาไท ซอยวัดกู่
อำเภอ ปากเร็ด จังหวัด นนทบุรี
E-mail: Emily_3_13@hotmail.com
Tet. 0890295770

ประวัติการศึกษา

พ.ศ.2549 ระดับประถมศึกษา
โรงเรียนวัดชนะสงคราม

พ.ศ.2555 ระดับมัธยมศึกษา
โรงเรียนวัดราชาธิวาส

พ.ศ.2559 ระดับปริญญาตรีศิลปกรรมศาสตร์บัณฑิต
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สาขาภาพยนตร์และดิจิทัล มีเดีย
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้